75STE JAARGANG No. 9716 MAANDAG 13 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

ONRUST IN VENEZUELA DUURT VOORT

ERNSTIGE ongeregeldheden in Carakeinse wijk SILENCIO

Verschillende vreemdelingen hebben het land verlaten

Den Haag. (ANP) — In kringen van buitenlandse waarnemers te Caracas is vernomen, dat de rust na het bekend worden van de samenstelling van het nieuwe Venezolaanse kabinet beslist nog niet is weergekeerd. Het verzet concentreert zich op het ogenblik op de nieuwe minister van Onderwijs, generaal Nestor Prato. Vrijdagavond deden zich ernstige relletjes voor in de wijk Silencio. Er heerst grote onrust onder hoogleraren en studenten. De universiteit te Caracas, die 6 januari weer zou worden geopend, is voor onbepaalde tijd gesloten.

Vroegere hoofd van politie en oud-minister uitgeweken

Het vroegere hoofd van de politie Pedro Estrada en oud-minister van Binnenlandse Zaken Vallennilla zouden het land hebben verlaten „voor een vakantie in een wintersportgebied".

De algemene indruk is, dat het verzet niet in de eerste plaats tegen president Jimenez is gericht, maar voornamelijk tegen zijn omgeving. Er is ernstig verzet tegen de sterke invloed van de militairen.

In invloedrijke Venezolaanse kringen is men algemeen van mening, dat het aanblijven van president Jimenez de voorkeur verdient, aangezien zijn eventueel aftreden tot een felle strijd om de macht zou leiden, zo zeide men.

De toestand in Caracas wordt zeer onplezierig genoemd. Er doen talrijke geruchten de ronde, waardoor het handels- en bankverkeer tot stilstand komt. De bewoners van Caracas zijn geneigd bij het minste of geringste naar huis te gaan en zich op te sluiten, wat erop wijst, dat men bevreesd is voor schietpartijen.

Luchtvaart, scheepvaart, radio, televisie en radiotelefonie functioneren normaal.

Men heeft de indruk, dat buiten Caracas alles rustig is, maar in het gebied rondom de stad zijn allerlei maatregelen genomen. Zo was vrijdag de verbinding tussen Caracas en het vliegveld Maiquetia verbroken. **Sommige buitenlanders besloten het land te verlaten, onder wie enkele Nederlanders, die reeds jaren lang in Venezuela wonen.**

Omtrent de verhouding tussen kerk en regering heeft men in genoemde kringen niet de indruk, dat de kerk zich tegen de regering keert. Wel wordt de arrestatie van zeven geestelijken een fout genoemd, maar deze is overigens reeds ten dele hersteld door vrijlating van vijf van hen.

Over de opstand van 1 januari werd vernomen, dat de tankdivisie te Caracas de zijde van de opstandelingen koos. In plaats van na het bombardement de regeringsgebouwen te bezetten, zoals de bedoeling van de leiders van de opstand was, trokken de tanks echter uit de stad weg. Even buiten Caracas werd de opstandige tankgeneraal vermoord, waarna leiding ontbrak en slechts geringe troepeneenheden te Maracay de opstand konden voortzetten.

Caracas is inderdaad gebombardeerd en wel in het bijzonder het paleis van de president. De werkkamer van de president zou een ruïne zijn geworden. Ook werd na 1 januari van tijd tot tijd geweervuur te Caracas gehoord. Voortdurend wordt er door leger en politie gepatrouilleerd. De omgeving van Miraflores, het paleis van de president, wordt zwaar bewaakt en is slechts toegankelijk op vertoon van een speciaal paspoort.

Het is moeilijk, zo zeide men, te voorspellen hoe de verdere ontwikkeling zal zijn. De indruk bestaat, dat de reorganisatie van het kabinet, die een concessie was aan de tegenstanders van de regering, niet bevredigend wordt geacht, zodat een nieuwe reorganisatie mogelijk is.

Boelganin richtte ook een schrijven aan dr. DREES

Den Haag. — Zaterdag heeft de Russische ambassadeur in Nederland een schrijven overhandigd van de Russische premier Boelganin aan de Nederlandse Minister-president Dr. W. Drees. Boelganin schrijft o.m. dat de grote bezorgdheid van de Sovjetregering voor het lot van de vrede hem ertoe gebracht heeft, zich opnieuw met een schrijven tot Dr. Drees te richten.

Boelganin schrijft voorts, het optreden van de staatslieden op de zitting van de Navo-raad in Parijs, die zich voor onderhandelingen op hoog niveau hebben uitgesproken, toe te juichen, omdat dit naar de mening van de Russische regering de enige mogelijke weg voor de volken is om hun toekomst veilig te stellen.

De Russische premier merkt op, dat het vredelievende Nederlandse volk steeds krachtiger eist, dat een einde wordt gemaakt aan de "koude oorlog" en dat de oorlogspropaganda en de bewapeningswedloop worden gestaakt.

De werkers van de Sovjet-Unie hebben met voldoening vernomen, dat een van de invloedrijkste partijen in Nederland — de partij van de arbeid — zich voor het verbod van proeven met atoomwapens heeft uitgesproken, aldus Boelganin.

De Sovjet-Priemier is van oordeel, dat men voor de keus staat: of de regeringsleiders zetten zich aan een tafel en geven de wegen aan voor het verminderen van de internationale spanning, of het gevaar van een atoomoorlog neemt steeds meer toe met alle gevolgen van dien.

Boelganin stelt vervolgens, zoals reeds gemeld is, voor, in de komende twee of drie maanden een conferentie van staatslieden op het hoogste niveau te houden.

Amerik. vlieger weeklang in „RUIMTE-CABINE"

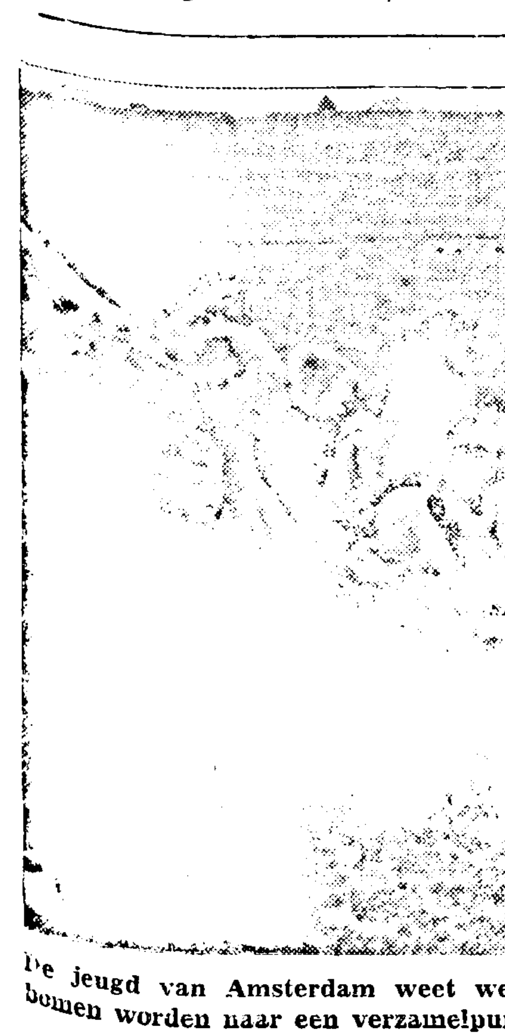
San Antonie. — Een Amerikaanse vlieger, de 23-jarige Donald Farrell, zal een weeklang in dezelfde omstandigheden verkeren als in de ruimte. Een week is voldoende voor een ruimtevaart naar de maan en terug naar de aarde.

Volgende maand zal deze proef worden genomen aan de school voor luchtvaartgeneeskunde van de vliegbasis Randolph.

Farrell zal plaats nemen in een luchtdicht afgesloten cabine, waarin hij zich nauwelijks kan bewegen. Hij wordt blootgesteld aan een atmosferische druk, die ongeveer de helft is van die op zeeniveau.

Het zuurstofpercentage zal hoger zijn dan in de buitenlucht en het koolzuurgas zal worden afgebroken. Zijn urine zal worden gezuiverd en in drinkwater worden omgezet. Zijn fecaliën worden door chemische stoffen geabsorbeerd.

Hij zal voedsel krijgen door een opening, die zodanig is ingericht, dat de buitenlucht er niet door naar binnen kan dringen.

De jeugd van Amsterdam weet wel raad met de oude kerstbomen. De bomen worden naar een verzamelpunt gebracht, waar ze worden verbrand.

Afzonderlijke provincie Noord-Celebes

Djakarta. — Manoppo, die zichzelf heeft uitgeroepen als gouverneur van de provincie Noord-Celebes heeft bekendgemaakt, dat de instelling van een afzonderlijke provincie Noord-Celebes thans werkelijkheid is geworden. Volgens een uitzending van het radio-station te Menado, heeft Manoppo de districtshoofden formeel „geïnstalleerd" als hoofden van de provinciale afdelingen. Hij verklaarde, dat een provincie zonder haar eigen provinciale afdelingen een „lege" provincie is.

Fuchs hoopt eind deze week pool te bereiken

Wellington. — Dr. Vivian Fuchs, de leider van de Britse Zuidpoolexpeditie, heeft gemeld, dat hij vijftig km heeft afgelegd en nu nog ongeveer 325 km van de Pool verwijderd is.

Hij voegde hieraan toe, dat het terrein beter werd en de temperatuur vijftien graden celsius onder nul bedroeg.

Als hij met dezelfde snelheid blijft vorderen, zal hij tegen het volgende weekeinde de Pool bereiken.

Londen. — Prins Charles en prinses Anne hebben voor het eerst een groot Londens circus bezocht, dat in de Britse hoofdstad is geopend met een serie uitvoeringen. De koningskinderen bleven onopgemerkt, en hun ouders ook, totdat enkele toeschouwers zich naar het enthousiaste roepen van Charles keerden. Het applaus, dat toen volgde deed bijna het voortgaan van de uitvoering overbodig worden.

Scullthorpe. — De Amerikaanse luchtmacht in Engeland heeft zich voorgenomen verontschuldigingen aan te bieden aan de autoriteiten van de plaats Sculthorpe, waar twee telefoonarbeiders gevangen werden genomen. Men deelde mede, dat de wachten niet wisten dat de twee mannen een telefoonlijn kwamen repareren. De arbeiders werden sprakeloos onder bedreiging van enkele geweren naar de wachtcommandant geleid, voordat de zaak iets helderder werd.

Indonesië zet uitbetaling pensioenen aan Nederlanders stop

Den Haag. — De ministeries van buitenlandse zaken en van financiën maken bekend:

De regering van de republiek Indonesië heeft doen weten, dat met ingang van 28 december 1957 geen betalingen ten laste van de Indonesische geldmiddelen meer zullen plaats vinden terzake van de pensioenen en daarmede in aard overeenkomende periodieke uitkeringen, alsmede wachtgelden verschuldigd aan gewezen burgerlijke en militaire overheidsdienaren van Indonesië die van Nederlandse nationaliteit zijn.

In verband hiermede heeft de ministerraad een analoge beslissing genomen als toen, ingaande 1 mei 1956, de Indonesische regering besloot de onderwerpelijke uitkeringen nog slechts voor 1/3 gedeelte ten laste van Indonesië te betalen. Bij wijze van voorlopige voorziening zal van de zijde der Nederlandse regering voor de betrokkenen worden bijgepast datgene, waarin de Indonesische regering in gebreke blijft.

Ancona. — Een Italiaanse vissersboot heeft in de Adriatische zee een bootje met 21 Zuidslavische vluchtelingen, o.w. vier vrouwen en vijf kinderen, opgepikt en naar Ancona gebracht, waar de vluchtelingen politiek asiel hebben gevraagd.

Zaterdag jl. vond in het Amerikaanse consulaat een receptie plaats ter gelegenheid van het bezoek aan Curaçao van de Amerikaanse destroyers „De Long", „Coates" en „Kyne". Op de foto ziet men (op de voorgrond) enkele officieren van de genoemde oorlogsbodems, en bij de ingang van de ontvangstzaal (in donker kostuum) de heer Pallister, Amerikaans consul-generaal hier ter stede, die juist een bezoeker begroet.

Op de receptie, die jl. zaterdagavond bij de Amerikaanse consul-generaal werd gehouden ter gelegenheid van het bezoek aan onze haven van een drietal Amerikaanse destroyers, maakte onze fotograaf nog dit plaatje van Z. Exc. Gouverneur Speekenbrink (tweede van rechts) tezamen met de heren E. Morkos (tweede van links), H. van Delden (midden) en de Amerikaanse marine-officieren T. R. Kolar (links) en H. J. Sullivan (rechts) in de tuin van het consulaat.

Eisenhower beantwoordt Boelganins brief

Ver. Staten akkoord met topconferentie indien ook andere landen kunnen deelnemen

Washington. — President Eisenhower heeft zondag geantwoord op de brief van de Russische premier Boelganin, waarin deze een topconferentie van oost en west voorstelde. Eisenhower zegt, dat hij bereid is de Russische leiders te ontmoeten, maar dat het noodzakelijk is dat de moeilijke

„El ciclon del Caribe" om 7 en

Langs Diplomatieke weg en door de Ministers van buitenlandse zaken.

De president zegt dat hij op deze voorwaarde met een top-conferentie akkoord gaat, maar alleen indien ook de leiders van andere landen, die erkende verantwoordelijkheden hebben wat betreft de te bespreken onderwerpen, die conferentie kunnen bijwonen. (Het Russische voorstel tot een conferentie van alleen het Russische en het Amerikaanse staatshoofd is daarmee dus verworpen).

Eisenhowers brief is het antwoord op de brief die Boelganin op 10 december aan alle leden van de V.N. heeft gericht. President Eisenhower stelt onder andere voor:

Dat de ruimte alleen voor vreedzame doeleinden wordt gebruikt,
dat plechtig beloofd wordt dat het vetorecht niet zal worden gebruikt om te verhinderen dat de veiligheidsraad methoden voorstelt voor een vreedzame oplossing van geschillen,
dat Duitsland door middel van vrije verkiezingen herenigd wordt „zoals wij (in 1955 in Genève) hebben afgesproken en welke hereniging in de gegeven omstandigheden dringend noodzakelijk is".

De Amerikaanse president stelt verder voor:
dat de positie van de oosteuropese landen wordt besproken,
dat er een verbod komt op „de thans onbeperkte produktie van kernwapens" en dat de proeven met kernwapens niet voor twee of drie jaar, maar voor onbepaald tijd worden gestaakt,
dat er stappen worden gedaan om te beginnen met de gecontroleerde en progressieve vermindering van conventionele bewapening en troepensterkten,

dat er begonnen wordt met luchtinspectie als waarborg tegen de mogelijkheid van een plotselinge aanval.

De president zegt dat verificatie de hoofdzaak is bij al deze dingen. Dit hadden de Verenigde Naties als eerste stap voorgesteld. „Daarom dring ik er op aan, dat deze eerste stap gezet wordt", aldus president Eisenhower.

Zijn eigen voorstellen en die van Boelganin dienden op een eventuele ontmoeting tussen oost en west te worden besproken, nadat het nodige „grondwerk" was verricht.

De Russische leiders kunnen volgens Eisenhowers brief door blijk te geven van een oprecht verlangen deze basisproblemen op te lossen, de onmisbare bijdrage leveren tot het verwijderen van de belemmeringen, die de vriendschappelijke betrekkingen en het vreedzame streven waar de wereld op wacht, in de weg staan.

In zijn antwoord aan Boelganin merkt Eisenhower nog op dat de politiek van collectieve veiligheid, die door de westelijke mogendheden wordt gevolgd, in overeenstemming is met de raad die wijlen maarschalk Stalin hun in 1939 heeft gegeven. In maart 1939 verklaarde Stalin dat de fascistische agressie aangemoedigd wordt door de houding van de „niet-agressieve landen, in het bijzonder Groot-Brittannië en Frankrijk, die de politiek van collectieve veiligheid hebben verworpen", aldus Eisenhower. De Amerikaanse president zegt voorts in zijn brief dat het ook Stalin is geweest, die geconstateerd heeft dat een politiek, die er op neerkomt dat elk land zich naar eigen inzicht en vermogen met eigen middelen verdedigt, niets anders is dan een mede schuldig zijn aan agressie en slechts kan leiden tot het openstellen van de weg die naar oorlog voert.

Op het ogenblik is het Chinees-Russische blok met zijn bevolking van een miljard zielen, zo machtig dat het er vanzelfsprekend toe zou komen de wereld te overheersen als de vrije volkeren geen eenheid vormden, aldus Eisenhower.

Kard. Spellman te Athene

Athene. — Francis Kardinaal Spellman, aartsbisschop van Newyork, is te Athene in Griekenland aangekomen, waar hij een bezoek zal brengen aan de Amerikaanse militaire bases.

Kardinaal Spellman is op het ogenblik op wereldreis langs de Amerikaanse militaire steunpunten. Hij is als vicaris van het militaire ordinariaat van de Verenigde Staten verantwoordelijk voor het geestelijk welzijn van de katholieke militairen.

Soekarno te Cairo

Cairo. — President Soekarno is te Cairo, Egypte aangekomen waar hij door juichende menigten en president Nasser is verwelkomd. De Indonesische president maakte de reis van India naar Egypte om gedurende zes dagen van gedachten te wisselen met president Nasser en tussentijds als toerist de oude monumenten van Egypte te bezoeken.
Egypte heeft tezamen met Rusland en de meeste landen van het Afro-Aziatisch blok steun toegezegd aan Indonesië inzake haar eisen op Nederlands Nieuw-Guinea. Volgens officiële kringen zal Soekarno in Egypte trachten de handel tussen dit land en het zijne te vergroten, voornamelijk daar waar het Indonesische produkten betreft die vroeger door Nederland in doorvoerhandel aan Egypte werden geleverd.

Men zegt van de Indonesische president, dat hij na het bezoek aan het Midden-Oosten naar Joegoslavië zal overvliegen, teneinde de aanvragen van Indonesische missies om wapens, persoonlijk te gaan versterken.

Commissaris Willemsen geschorst

Betrokkene wendt zich tot ambtenaren-rechter

Oranjestad. — Gisteren, zondag, is aan mr. H. C. Willemsen, commissaris van politie op Aruba, een besluit tot schorsing in zijn functie betekend, gedateerd 11 januari en ingaande heden, maandag 13 januari. Veder werd hem een tweede landsbesluit overhandigd, waarin een commissie van onderzoek wordt ingesteld.

In deze commissie hebben zitting de tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer K. H. de Boer (voorzitter), de gezaghebber van Curaçao, de advokaat generaal mr I. de Castro Yohai, de hoofdcommissaris van politie M. W. van 't Hof en mr de Haseth als secretaris. Deze commissie heeft opdracht een onderzoek in te stellen naar de geformuleerde klachten, waarbij echter niet wordt opgegeven door wie ze werden ingediend, noch waar dat gebeurde.

De heer Willemsen heeft zich onmiddellijk per verzoekschrift tot de ambtenarenrechter gewend om bij voorraad (in kort geding) te doen beslissen dat aan genoemde landsbesluiten geen uitvoering wordt gegeven. Aangenomen mag worden dat het ambtenarengerecht dit verzoek morgen in behandeling zal nemen.

Intussen was dit bericht al eerder uitgelekt. Tijdens de receptie, welke aan boord van de onderzeeboten werd gehouden, werd door gedeputeerde O. S. Henriquez aan een groepje aanwezigen verteld, dat de commissaris zou worden geschorst en dat de beschuldigingen tegen hem „zo ernstig" waren, dat hij „oneervol" en „met verlies van pensioen" zou worden ontslagen. Dit bericht sloeg in als een bom en verspreidde zich als een lopend vuurtje. Commissaris Willemsen, die ook aan boord was, zeide, toen hem dit door journalisten gevraagd werd (nog) van niets te weten.

Met ingang van 13 januari 1958 en voor de tijd van een maand is de heer C. A. de Jager, hoofdinspecteur van Politie, alhier, naar Aruba gedetacheerd en belast met de waarneming van de betrekking van Commissaris van Politie op Aruba.

CURRAN in Frankrijk terug

Chateauroux. — De Amerikaanse majoor Howard Curran, die in december met zijn straaljager een noodlanding moest maken in Albanië, is zaterdag op de Amerikaanse basis by Chateauroux in Frankrijk teruggekeerd.

Curran verklaarde, dat hij tijdens zijn verblijf in Albanië bijzonder goed behandeld was. Volgens hem zaten de Albanese autoriteiten een beetje met zijn onverwachte bezoek in. Hij wist voorts niet, dat hij in Amerika als vermist was opgegeven. De Albanese autoriteiten hadden hem gezegd, dat de Amerikaanse autoriteiten van zijn landing in Albanië op de hoogte waren gebracht.

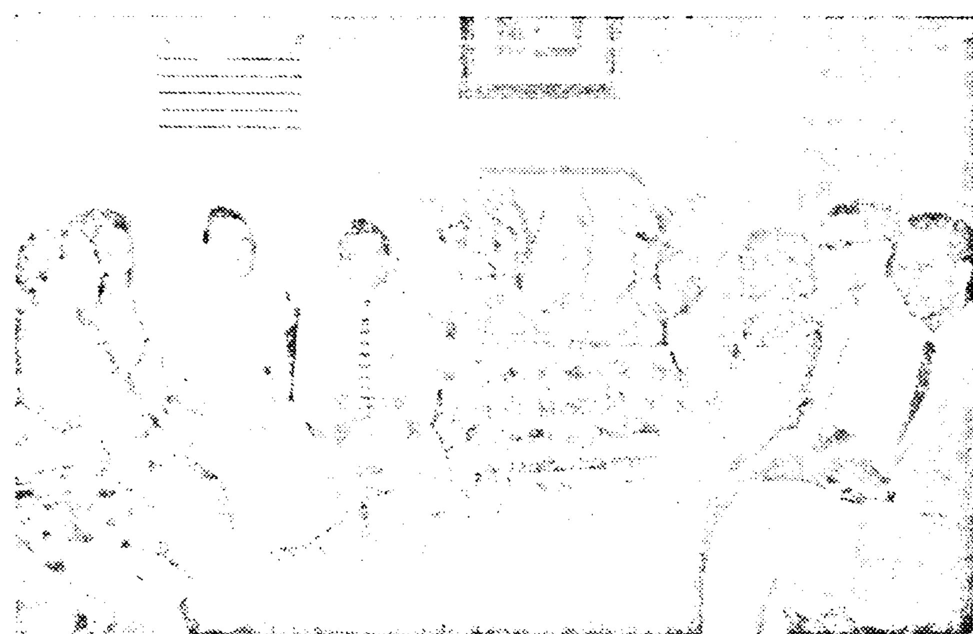
Zijn noodlanding was een gevolg van brandstofgebrek geweest. Door het slechte weer was hij uit zijn koers geraakt. Pas na zijn landing had hij gemerkt, dat hij achter het ijzeren gordijn was terecht gekomen.

„Rechtse" chinese schrijvers uit partij gestoten

Peking. — Naar van doorgaans betrouwbare Oosteuropese communistische zijde wordt vernomen is de vooraanstaande Chinese schrijfster Ting Ling met drie andere communistische schrijvers uit de communistische partij gestoten. De betrokkenen waren al geschrapt als lid van de vereniging van schrijvers en zij mochten zich geen letterkundige meer noemen, nadat zij schuldig waren bevonden aan „rechtse" neigingen. Ting Ling, die 26 jaar geleden tot de communistische partij toetrad, was bevriend met vele Chinese leiders, onder wie Mao Tse Toeng.

Dr. ir. Vondeling volgt min. Mansholt op

Den Haag. — Dr. ir. A. Vondeling, lid van de tweede kamer voor de partij van de arbeid, is benoemd tot minister van landbouw, visserij en voedselvoorziening. De heer Vondeling is vanmorgen door H. M. de Koningin op Soestdijk beëdigd.

De parochianen van Janwé zijn een originele gebedsactie gestart, die allerwege navolging verdient. Gedurende een week kwam een aantal deelnemers ten huize van Wed. v.d. Hoeven de Rozenkrans bidden voor de beeltenissen van het H. Hart en de H. Maagd. Jl. vrijdagavond bad pastoor Grove, die dit mooi initiatief van helerharte ondersteunt, de Rozenkrans mee, en zaterdag heeft zelfs de bisschop er een bezoek gebracht. Vandaag zijn de beelden naar het huis van een andere parochiaan overgebracht, waar nu gedurende een week de Rozenkrans gebeden zal worden. Zo zal deze gebedsactie worden voortgezet.

Journaal mobiele brigade

Willemstad. — De mobiele brigade en straatdienst deelden 17 p.v.'s uit en verleenden 29 maal assistentie.

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gedurende dit weekend negentien aanrijdingen waarvan de schade varieerde van fl. 75 tot fl. 1000.

Dieren mishandeling

Willemstad. — Zaterdagmiddag om 12.35 kwam men op de Antillenweg een mishandeld varken tegen, dat diepe snijwonden op de rug had, die vermoedelijk met een machete zijn aangebracht. Op verzoek van de eigenaar werd het beest met een pistoolschot afgemaakt.

Brandje

Willemstad. — In de nacht van vrijdag op zaterdag ontstond er in de Belvedere straat een klein brandje doordat een 5 jarige kind met een lucifer doosje aan het spelen was. De brandweer van Mundo Nobo rukte uit en bluste de brand.

Bouwers van cat-cracker vieren feest

Emmastad. — Hedenmiddag vindt er in de Gouverneur Barges Bad Club op het Rif, ter gelegenheid van de in bedrijfneming van de nieuwe katalytische kraakinstallatie van de C.P.I.M., een feestelijke bijeenkomst plaats van de werknemers die de installatie gebouwd hebben. Het betreft hier ruim een duizendtal C.P.I.M.- en Werkspoor werknemers die de gast zullen zijn van de Direktie van de maatschappij.

Zoals de Amigoe reeds vrijdag j.l. berichtte, vond er een soortgelijke bijeenkomst plaats met de employé's j.l. donderdagmiddag in de Societeit Asiento te Emmastad.

Chileens marionetten-theater in Roxy

Willemstad. — Dezer dagen hadden wij een onderhoud met de heer Thomas Julian Rodriguez, empresario van het marionettentheater „Los titeres de Rontae" uit Chili, dat a.s. woensdag in het Roxy-theater zijn eerste uitvoering zal geven.

De heer Rodriguez deelde ons mede dat terwijl bij de meeste marionetten spelen, de poppetjes met behulp van touwtjes geleid worden in het theater van Rontae de poppetjes met de hand bewogen worden, dus op de wijze van de bekende hollandse Poppenkast.

De „Poppenkast van Rontae" zal verschillende bekende sprookjes opvoeren zoals Ali Baba en de veertig rovers, Pinoccio, Simbad de Zeeman, Roodkapje, Sneeuwwitje en de zeven dwergjes, Gulliver, enz.

De spelen worden uiteraard in de Spaanse taal uitgevoerd.

De groep van vier personen onder leiding van de leider de heer Rontae logeert in hotel Americano en kwam zondagavond aan met het KLM vliegtuig uit Barranquilla. Na Curaçao staat Puerto Rico op het programma.

West-End:
„Cha cha cha boom" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
materie eerst wordt behandel.
9 uur n.m.
Roxy:
„Luchtvaart Cadetten" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Man from del rio" om 8 uur n.m

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 230?
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug. Vermeerstraat 5. Negropont tel. 3072
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
Ç. P. Riegman tel: 4550

C.S.M.

Rederij:
W. Engelsman tel: 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 W. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento
Geen Voorstelling.

Bioscoop-kaarten duurder op Suffisant

Suffisantdorp. — In verband met een herziening van de overeenkomst met de filmverhuurmaatschappijen, is de C.P.I.M. genoodzaakt de entreeprijs in de bioskoop op Suffisantdorp met ingang van 15 januari a.s. te verhogen tot f. 0.50. Tot nu toe kostte een kaartje voor deze openluchtbioskoop voor de werknemers van de C.P.I.M. C.S.M. f. 0.25.

Ten aanzien van de bioskoop Asiento op Rio Canario, wordt vernomen dat vanaf 16 januari a.s. de volgende prijzen zullen gelden: voor leden van de Societeit Asiento f. 1.00 en voor Introducés f. 1.50.

Vereniging Sta. Catharina geopend

Willemstad. — Gistermiddag om uur werd de vereniging Sta. Catharina geopend. Onder de talloze aanwezigen bevonden zich de gedeputeerde Morkos, het hoofd van de Gezondheidsdienst dr A. Pieron, en de pastoor van Sta. Rosa, de Z.E. Pater B. Jansen.

Het bestuur van de vereniging bestaat uit de volgende personen: Jose Emperador voorzitter, Johan Hinkel vice-voorzitter, eerste secretaris Otilio Cristiaan, penningmeester Elsio Kwartong en de commissarissen Bernando de Windt, en Noberto Florentino.

Stak met een ijspick

Willemstad. — Zaterdagmiddag om 16.05 uur ontstond er in de Mexican Bar een vechtpartij tussen een zekere B. een een zekere M. waarbij B. M. met een ijspiek in de rug had gestoken. De verwonding viel nog al mee. Aangezien M. aangifte wilde doen werden beide naar de recherche gebracht.

Gemaskerd de wereld rond

Op het Parijse vliegveld Orly is een vliegtuig uit New York aangekomen, waarin zich een Amerikaan bevindt die een wereldreis in tachtig uur maakt zonder iets te mogen zien. Deze straf is hem opgelegd, omdat hij vragen die hem gesteld waren bij een wedstrijd voor de Amerikaanse televisie niet heeft kunnen beantwoorden.

Het slachtoffer, John W. Guth uit Los Angeles, is verzekeringsagent en vader van negen kinderen. Een fotograaf vergezelt hem en zal hem na de wereldreis foto's laten zien van al het schoons, dat Guth had kunnen zien als hij betere antwoorden gegeven had. De „blinde" die een masker draagt, neemt zijn „straf" niet al te zwaar op en vindt dat zijn ogen nu rust zullen krijgen. In elke stad, die Guth aandoet, moet hij een „nationaal gerecht" verorberen.

De organisators van de wedstrijd hebben echter een verrassing voor Guth, bij zijn terugkeer in de V.S., in petto, ongetwijfeld als compensatie voor wat hij heeft moeten derven.... Maar eerst moet Guth nog naar Athene, Basra, Bombay, Colombo, Bangkok, Manilla, Tokio en Anchorage (Alaska).

Weer genoeg kamers voor studenten te Delft

Delft. — Omstreeks augustus van het vorig jaar zochten tal van toekomstige studenten aan de technische hogeschool te Delfs tevergeefs naar Kamers in Delft. Er bleek een zeer groot tekort te heersen, zodat er zelfs werd gesproken van een kamernood. Thans doet zich echter het verrassende feit voor, dat de kamerlijst, welke sinds jaar en dag bij een Delftse boekhandel is te raadplegen, ruim zeventig vrije kamers telt. Het merkwaardige is bovendien, dat deze lijst thans in hoofdzaak wordt geraadpleegd door studenten, die van kamer willen veranderen en die dus niet tot de eigenlijke kamerzoekenden kunnen worden gerekend.

Wat van deze plotselinge verandering de oorzaak is valt moeilijk te zeggen. Vermoed wordt dat geruchten over vordering van woonruimte in andere gemeenten tal van inwoners van Delft hebben doen besluiten nog beschikbare woonruimte te verhuren.

Recessie in Amerika door industrieen veroorzaakt

Newyork. — De first City Bank of New York geeft in haar jaarverslag als haar mening te kennen, dat de krappe situatie op de geldmarkt, die tot de jongste verlaging van het bankdisconto van het federal reserve systeem in november j.l. aanleidt in feite weinig invloed heeft gehad op het ontstaan van de huidige recessie. De bank gelooft, dat de feitelijke oorzaken van de recessie in niet-monetaire invloeden moeten worden gezocht. Sommige industrieën hebben haar capaciteit sneller uitgebreid dan het verbruik is toegenomen en zij moeten daarom zich bij hun uitbreidingen tijdelijk beperkingen opleggen. Zo meent de First City Bank of New York.

Ook Italiaanse expeditie naar noordpool

Rome. — In mei van dit jaar zal een Italiaanse expeditie naar het Zuidpoolgebied vertrekken.

Deze expeditie, die zal worden geleid door majoor Costanzo, professor Zavotti en ingenieur Orengo, zal zich bezig houden met biologisch, geologisch, aardrijkskundig en geofysisch onderzoek.

Ook zal worden onderzocht of het mogelijk is een permanente Italiaanse wetenschappelijke basis in het Zuidpoolgebied in te richten.

De expeditie zal haar werkzaamheden verrichten in het oostelijk deel van de Noorse sector.

Voor de vele attenties, zorgen en belangstelling ons bewezen bij de laatste ziekte en het overlijden van onze innig geliefde en diep betreurde tante

JUANA ERMINIA SCHERMER z.g.

betuigen wij langs deze weg onze hartgrondige dank.

JOHANNA ALBERTUS-POURIER
ZUSTER MARIA EMILIA POURIER
LOUISITA POURIER
JUAN POURIER en familie
EMMA POURIER
IMELDA JANGA POURIER
CARLOS ALBERTUS en familie
LEANDRITO TRINIDAD en familie

Uit de Pers

Affaire - DE WIT

Rotterdam. — De NRC schrijft onder de titel „Pijnlijke Affaire" over de kwestie De Wit. Het blad gaat in op de gang van zaken vorig jaar, en schrijft o.m., dat de Antilliaanse regering een niet onbelangrijk succes scheen te hebben geboekt door het terugtreden van de figuur van dr Van Binsbergen. Men kon de hoop koesteren, dat zij zich met dit winstpunt tevreden zou stellen en de zaak niet verder op de spits zou drijven.

Nu dit laatste niet het geval blijkt, moet zulks wel bijzonder worden betreurd. Immers, wat denkt de Antilliaanse regering met haar thans gevolgde gedragslijn te bereiken? Men kan begrip hebben voor haar afkeer van het geschrijf van de hoofdredakteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten", die niet altijd even voorzichtig is geweest in zijn woordkeus. Evenwel, in de regeringsgezinde organen „La Prensa" en „De Democraat", lijkt men soms nog aanzienlijk minder zoetsappig en het gaat dus kennelijk niet alleen om de wijze van schrijven, maar ook om het wegwerken van een opposant (gezien de verhoudingen op de Nederlandse Antillen misschien zelfs van de gehele oppositiepers). Bovendien waarom zou men een journalist niet strafrechtelijk vervolgen, indien hij werkelijk buiten zijn boekje ware gegaan? Daar heeft men echter in de Antilliaanse regeringskringen klaarblijkelijk nimmer over gepeinsd en dit maakt ook het officiële standpunt bepaald niet overtuigender.

Tenslotte zou men misschien begrip kunnen hebben voor het feit dat men op de Nederlandse Antillen niet gediend zou zijn van een Nederlandse hoofdredakteur van een dagblad. Wij gaan dan wel erg ver in ons begrip, aangezien de betrekkingen binnen het Koninkrijk iets dergelijks toch wel bestaanbaar zou moeten zijn, te meer, aangezien Nederlanders en Antillianen gelijkelijk het Nederlanderschap bezitten en niemand een Antilliaan zou willen beletten in Nederland een dag- of weekblad uit te geven. Het laatste restje begrip verdwijnt evenwel indien men bedenkt, dat de voornaamste inspirators tot de aktie tegen de hoofdredakteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten" zijn de minster van Justitie op de Nederlandse Antillen, de Nederlander mr S. W. van der Meer, alsmede de fractieleider van de Democratische Partij in de Staten, de Surinaamse heer H. Braam.

Wen kunnen de indruk niet van ons afzetten, dat vooral mr S. W. van der Meer een uiterst gevaarlijk spel aan het spelen is. Hij heeft reeds herhaaldelijk in zijn beleid aanleiding tot moeilijkheden gegeven. Dezer dagen nog weer was hij — en is hij trouwens nog steeds — betrokken in een duistere zaak rondom de figuur van de Arubaanse waarnemend gezaghebber, de heer P. Croes, waaromtrent onze correspondent in Willemstad enige weken geleden reeds het een en ander heeft gemeld, aldus de NRC.

De algemene beschouwing over de begroting van Zaken Overzee in de Tweede Kamer heeft minister Helders, desgevraagd een duidelijke verklaring afgelegd over de positie, die z.i. de Koninkrijksregering zou innemen, indien alsnog tot uitwijzing van de hoofdredakteur van de „Beurs" zou worden overgegaan (wat op dat moment tamelijk onwaarschijnlijk leek). Het kwam erop neer, dat de Koninkrijksregering in dat geval niet lijdelijk zou kunnen toezien.

Wij hebben inderdaad niet het gevoel, dat zij dit zal doen. En wat dan? Drijven de Antilliaanse autoriteiten de zaken daarna nog verder op de spits? Zullen zij tot het uiterste willen gaan om hun zin te krijgen in een zaak, dat ook internationaal gezien zwak staat, omdat hier de persvrijheid en daarmede de menselijke rechten en vrijheden, in het geding komt?

Nogmaals, wij willen het niet hopen. Want de consequenties voor de betrekkingen binnen het Koninkrijk zijn dan langzamerhand niet goed meer te overzien, aldus het blad.

56 miljoen motorvoertuigen in V.S.

Detroit. — De Amerikaanse "Vereniging van automobielfabrikanten (de Automobile Manufacturers Association) heeft medegedeeld dat drie van elke vier Amerikaanse gezinnen een auto bezit. Er zijn thans 56.101.000 personenauto's in de Verenigde Staten.

Het aantal vrachtauto's bedraagt 10.875.000 en dat der autobussen 255.000, zodat er in totaal 56.231.000 motorvoertuigen in Amerika zijn. Tegen tien jaar geleden 37.841.498.

Naar schatting tachtig miljoen Amerikanen bezitten thans een rijbewijs, hetgeen een record is.

In 1957 werden in de V.S. motorvoertuigen ter gezamenlijke waarde van ongeveer 55.000.000.000 dollar verkocht, welk vijftien procent hoger ligt dan dat der verkopen in 1956.

Buenos Aires. — De binnenstad van Buenos Aires werd dezer dagen opgeschrikt door vijf krachtige ontploffingen, kort na elkaar, op het ogenblik dat de bioscopen uitgingen. Het bleek dat er kleine, eigengemaakte bommen waren geplaatst op de hoeken van drukke straten en in café's. Er werd slechts een persoon licht gewond.

Dit is een straattandarts in Cambod a. Hij repareert, trekt en helpt de mensen van de kiespijn af op straat, zoals een schoenpoetser op straat s hoenen poetst. Ondanks de klachten van de officiële tandartsen bij de overheid is door eeuwenoude wette ı. dit soort kwakzalverij wettelijk beschermd. Als teken van zijn kunnen staan er op een kistje, bedekt met hel lerwit papier verscheidene vreedzame instrumenten uitgestald en hangen er lange rijen geregen kiezen aan draden. Mocht hij de verkeerde kies uittrekken, onmiddellijk krijgt men op de klachten het geld terug. Op goudvullingen wordt een bod gedaan. Op de foto geeft de straattandarts een patiënt een injectie om de pijn te verdrijven.

De moeilijkheden bij het lanceren van kunstmanen

Washington. — Dr. John Hagen het hoofd van het Amerikaanse ra ketproject heeft in Washington verklaard van mening te zijn dat d Russen moeilijkheden hebben ge kregen bij hun pogingen om ee nieuwe kunstmaan te lanceren. H zei dat de Amerikanen niet wete wat er precies gebeurd is in de eer ste fasen van het Russische raket programma.

Van niet-officiële zijde is echte meegedeeld, dat een lid van de Ru sische delegatie naar de V.N. hee opgemerkt dat de Russen, voor zi met goed gevolg een kunstmaan lan ceerden, een groot aantal vergeefs pogingen hebben gedaan.

Dr. Hagen merkte voorts op da de volgende succesvolle poging o een Vanguardraket te lanceren we eens niet tengevolge kan hebben da er een Amerikaanse kunstmaan doo de ruimte gaat cirkelen. Men kan d eerste Amerikaanse kunstmaan, di door de ruimte draait, beter zien al een bijprodukt van de succesvolle poging een Vanguard te lanceren, al dus dr. Hagen.

Sovjets wijzen protesten af m.b.t. sluiting van baai van Peter de Grote

Londen. — Volgens het Russisch persbureau Tass heeft de Sowjet Unie de protesten van Amerika, En geland en Japan, over de sluitin van de baai van Peter de Grote bi Wladiwostok voor buitenlandse sche pen, afgewezen.

In een nota aan deze landen heef de Sowjet-Unie betoogd, dat dit wa ter tot de interne Russische territo riale wateren behoort vanwege his torische en geografische regels e ook „vanwege de speciale econom sche en defensieve gesteldheid".

De directe reden voor het sluit van de baai is, volgens de Russe dat er in toenemende mate misbru gemaakt werd door buitenland schepen en dat er steeds meer vlie tuigen boven het gebied gingen vli gen.

Utrecht. — De laatste Nederlandse stoomlokomotief maakte dezer dagen zijn laatste tocht. Voortaan zullen alle Nederlandse treinen door dieselelectrische machines worden voortbewogen.

Amerikaanse uitvoer nam vorig jaar met 13 procent toe

Washington. — De Verenigde Staten hebben over 1957 op de handelsbalans een gunstig saldo gehad van 6,5 miljard dollar. De export nam in dat jaar toe met dertien procent en de invoer met twee procent, zo deelde het Amerikaanse ministerie van handel mede.

Onderminister Kearns deelde over de ontwikkeling van de buitenlandse handel en de vooruitzichten daarvoor mede, dat 1957 een zeer gunstig jaar voor de Amerikaanse buitenlandse handel is geweest. Hoewel deze florerende export in 1957 het gevolg was van verschillende factoren, die in 1958 niet zullen optreden, zijn er toch alle aanwijzingen, dat 1958 een van de beste jaren zal worden.

Volgens de voorlopige ramingen, gebaseerd op gegevens over tien maanden, beliep de Amerikaanse commerciële export verleden jaar 19,5 miljard dollar. De invoer, die van 1954 tot 1956 een belangrijke toeneming te zien had gegeven, nam in 1957 echter slechts met twee procent toe tot naar schatting 13 miljard dollar.

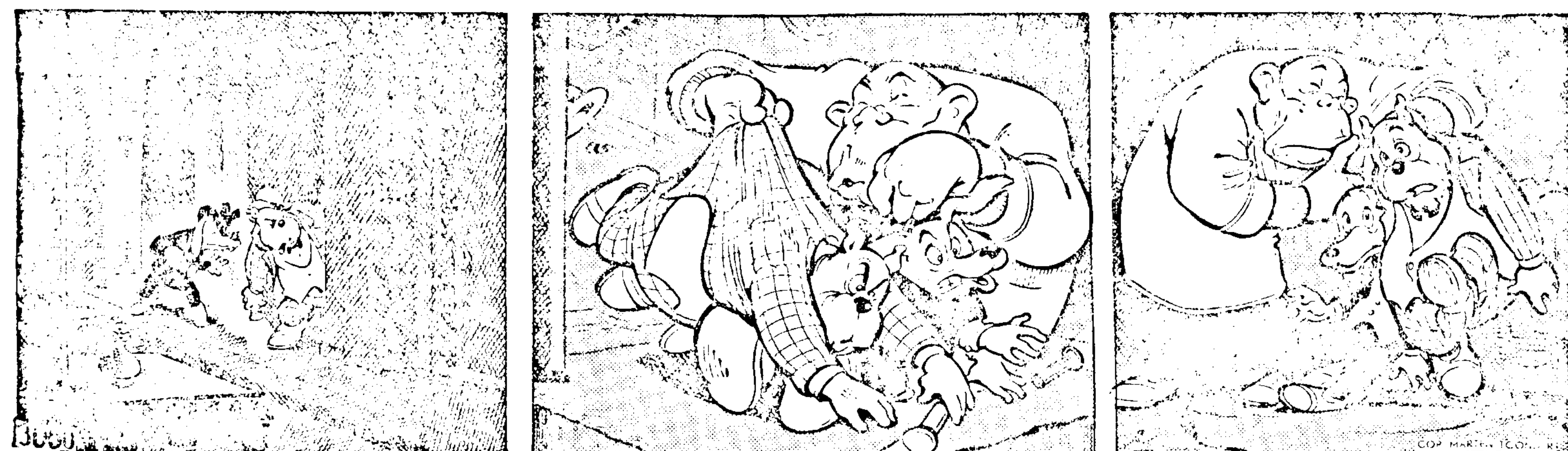
De afnemende invoer van de laatste tijd en de liquidatie van buitenlands goud en dollaractiva ter betaling van de grote Amerikaanse export van verleden jaar doen verwachten, dat het in 1958 moeilijk zal worden een dergelijke uitzonderlijke omvang van de export te handhaven. Reeds in de tweede helft van 1957 verminderde de export belangrijk, toen de verschepingen van olie en katoen, die eerder in het jaar tijdelijke hoogtepunten bereikten, afnamen.

Het bezoek van min. Suurhoff aan Z.-Afrika

Kaapstad. — De minister van buitenlandse zaken van Zuid-Afrika, dr. Donges, heeft gezegd dat de kwestie van het recente regeringsaanbod om Nederlandse evacué's uit Indonesië in Zuid-Afrika op te nemen, zou worden besproken bij het bezoek van minister Suurhoff aan Kaapstad deze maand. Hij zei in een officiële verklaring, dat hij en minister Suurhoff aanzienlijke tijd aan besprekingen zouden besteden.

Minister Suurhoff zal eregast zijn aan een staatsbanket in Kaapstad en zal leden van de Nederlandse gemeenschap daar en in andere plaatsen ontmoeten.

Heer Bommel en de Achtgever

3060. Toen alles donker was geworden en er in slot Bommelstein niets meer te horen was dan het huilen van de wind door het kapotte venster, trokken Super en Hieper aan het werk. Geluidloos lieten ze zich door het raam naar binnen glijden, ontstaken een paar dievenlantarens en tripten op de tenen de kamer door en de trap op.

„Waar gaan we naar toe, baas?" fluisterde Hieper. „Staat de brandkast hier ergens?"

„Ach wat, brandkast!" siste Super. „Die bolle heeft de doos met juwelen meer naar boven genomen. Ik wil wedden, dat het op zijn nachtkastje staat. Hier is zijn slaapkamer, Hiep! Zachtjes naar binnen — en als hij wakker wordt een tikje op zijn schedel, je weet het!"

Zo sprekende opende hij voorzichtig de deur en stapte naar binnen, gevolgd door zijn compagnon. Doch nu wachtte hen een vreselijke verrassing. Achter de drempel struikelden ze over de voeten van iemand die daar op een mat zat. Voordat ze echter dreunend op de grond konden vallen werden ze door een paar enorme handen gegrepen, zodat ze machteloos in de lucht hingen.

Super begon op een akelige wijze met de tanden te knarsen en Hieper stiet enkele grommende geluiden uit, doch toen ze enigszins aan de duisternis waren gewend en zagen wie ze voor hadden werden ze vreemd kalm.

„D-doe m-me n-niets, baas. stamelde Hiep haast screiend. „Ik k-kan het n-niet helpen...... Suup heeft m-me overgehaald! Hij w-wilde......"

„Sstt!" fluisterde de wachter dringend. „Nachtrust niet storen! Stil wezen!"

Met deze woorden zette hij de beide afgezakte zakenlieden behoedzaam op de benen en legde de vinger tegen de lippen.

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

32—37 Het bloed trekt weg uit Eric's gelaat, onbewust ballen zijn handen zich krampachtig tot vuisten......" Is dit mijn zoon. Zegt Erwin dit?" Er breekt iets in hem.

In deze stilte. waarin het is of ieder één moment de adem inhoudt, dringt langzaam het geluid van vele schuifelende voeten door tot zijn bewustzijn. Bijna de helft van zijn mannen schaart zich achter Erwin...... Hake lacht zacht en spottend; hij draait zich op zijn hielen om en in een plotselinge opwelling van razernij spannen zich Eric's spieren. „Eric!" Winonah's stem klinkt schrik van angst, maar het mist zijn uitwerking niet, want met een uiterste krachtsinspanning herwint de Noorman zijn zelfbeheersing. Hij beheerst zich óók, als Hake hem — na een korte samenspraak met Erwin — bijna triomfantelijk overtocht naar het vasteland aanbiedt. Het is slechts de gedachte aan de vrouwen en het kind die Eric ook deze vernedering doet slikken.

„Oordeel niet te hard, „probeert Winonah Eric op te beuren wanneer zij zich even later aan boord van Hake's schip bevinden. Eric zegt niets, Somber staart hij over de railing naar het schip waarop zich zijn zoon bevindt. Naast hem jankt Wolf zachtjes...

Eén der piraten, een tanige kerel met sprieterige vlechtjes, staart inmiddels verstolen hun kant uit. Aanvankelijk let de Noorman hier niet op, tot het hem eensklaps opvalt dat de kerel vreemd doet en blijkbaar zijn aandacht tracht te trekken.

Hij aarzelt even, gaat dan naar de man toe; maar bijna op hetzelfde moment dringt zich een schaduw tussen hem en de piraat die zich meteen onverschillig afwendt. „Toch geen wrok, hé, Noorman?" vraagt Hake zoetsappig. De blik welke deze woorden vergezelt spreekt echter een andere taal. Zwijgend keert Eric de zwarte viking de rug toe.

Het is duidelijk, dat Hake geen contact wenst tussen het troepje van de Noorman en de zeerovers. Maar waarom niet? Wat zou die krijger hem kunnen vertellen wat hij niet weten mag?

SCHRIJVERS BESCHREVEN

ANTON VAN DUINKERKEN

Katholiek woordvoerder

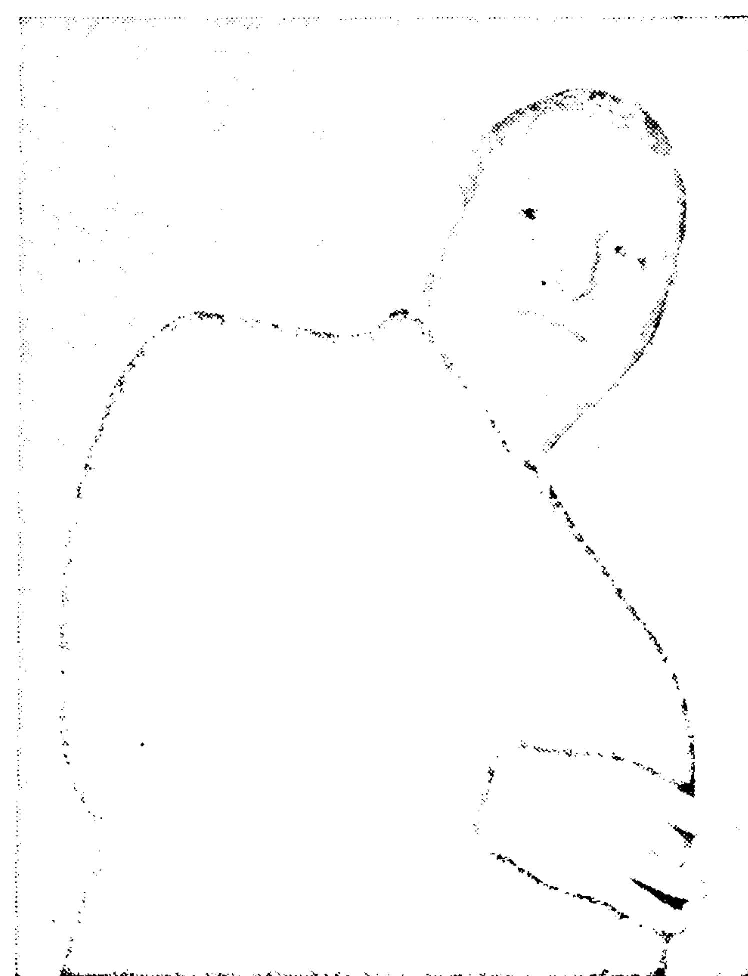
Invloed van „De Gemeenschap"

(Van een letterkundige medewerker)

Wanneer Anton van Duinkerken tot u spreekt, al is het in de rustige beslotenheid van zijn studeervertrek, dan is het in kloeke, veelal spitsvondig geformuleerde zinnen, die hij u met enige kracht doet toekomen als is hij bezig een redevoering te houden of op zijn minst voor te bereiden. Daar is niet de geringste pose bij. Het is zijn gewone spreektrant, die men overigens ook kan beluisteren, wanneer hij inderdaad een redevoering houdt. Hij hapert geen moment wanneer hij u iets aan het verstand wil brengen; en dat is over het algemeen nogal wat. Zijn denken houdt gelijke tred met de verbluffende en benijdenswaardige snelheid waarmee hij aan zijn gedachten uitdrukking weet te geven. En hij is gewend om de dingen te zeggen op de enige manier, waarop ze door hem gezegd kunnen worden. Men hoeft zelden te raden naar zijn bedoelingen. Ze zijn over het algemeen voor geen tweeërlei uitleg vatbaar. Van Duinkerken spreekt n.l. immer vanuit een even duidelijke als diepgewortelde overtuiging.

Overigens, het is niet eens zo heel gemakkelijk, om een gesprek met hem te beginnen. Vooral hierom niet, omdat men weet, dat men, althans wat hem betreft, vrijwel overal beginnen kàn; hetzij bij de schoonheid van Amsterdam, hetzij bij de theorie van Einstein. En dat verplicht de partner tot enige zelfbeperking bij de keuze van de gesprekstof, wil hij tenminste niet onmiddellijk onder de voet worden gelopen.

In ons geval lag de zaak gelukkig vrij eenvoudig inzoverre vast stond, dat het gesprek uiteraard hoofdzakelijk door hem gevoerd zou worden en dat het zou gaan over de vaderlandse cultuur in het algemeen en de dichtkunst in het bijzonder. En aangezien het evenzeer vaststond, dat zulks zou gebeuren in betrekking tot hem zelve, kan het niemand verbazen, dat hij kwam te spreken over wat men wellicht „de katholieke zaak" zou kunnen noemen.

Anton van Duinkerken

Want sinds jaren geldt Van Duinkerken als de woordvoerder van de katholieke gedachte, zoals enige tijd geleden door Gabriël Smit in het Van Duinkerkennummer van „Roeping" uitvoerig werd uiteengezet. Hij is dat in de ogen van zijn geloofsgenoten, maar ook in die van andersdenkenden. En hij heeft als zodanig de achting van de ene, zowel als van de andere groep verworven.

Gedreven door een vraag onzerzijds kwam Van Duinkerken te spreken over wat men zijn „Gemeenschapstijd" zou kunnen noemen. Men weet het: in oktober 1922 gegroepeerden zich enkele katholieke jongeren, onder wie ook Van Duinkerken, rondom de figuur van dr. H. W. E. Moller in het tijdschrift „Roeping". In 1924 gingen enigen van hen hun eigen — minder uitsluitend op het esthetische gerichte — weg en richtten „De Valbijl" op; dat waren de Nijmegenaren De Brunings en Gerard Wijdeveld. Een jaar later scheidden zich ook de Utrechtenaren, onder wie Jan Engelman en Charles Vos, af en riepen het maandschrift „De Gemeenschap" in het leven. In 1929 trad ook Van Duinkerken tot de redactie van dit tijdschrift toe.

„Rondom „De Gemeenschap" hadden zich nu enkele katholieke jongeren verenigd, die niet alleen om „hart en vurigheid" vroegen, maar die ook begrip voor bepaalde gezonde inzichten bepleitten en die zich verzetten tegen andere, niet minder bepaalde misvattingen, zoals die bijvoorbeeld bestonden omtrent het verschijnsel van de katholieke kunstenaar. Zij hadden zich o.m. tot taak gesteld, zo zegt Van Duinkerken ongeveer, de kunstenaar en de zorg voor de kunst veilig te stellen tegen een soort cultuurvijandschap die gegrond was op religieuze overwegingen. Het katholieke volk wilde dat zijn kunstenaars beantwoordden aan een door hetzelve gecreëerd heiligheidsschema. Men nam, aldus Van Duinkerken, wel aan dat tijdkransen en rijmsnoeren in heiligheid werden geschreven, maar bewijzen kon men zulks niet. De katholieke wereld schiep zich een werkelijkheid naar beeld en gelijkenis van bijvoorbeeld Vondel en Guido Gezelle, maar het natuurlijke beeld werd daarbij onvermijdelijk verminkt.

Het katholieke volk beschouwde de katholieke kunstenaar als zijn voorman zijn vertegenwoordiger. Hij mocht wel een kruisweg schilderen, mits het hun kruisweg was, en een door hem geschreven roman zou hun roman wezen. „De Gemeenschap", zo gaat Van Duinkerken verder, heeft nimmer gepleit voor het individualisme — de naam van het blad alleen wees een andere richting uit — maar wel eiste zij voor de katholieke kunstenaar, binnen de bestaande geloofseenheid, eenzelfde erkenning van een recht op persoonlijk onderscheid op als dat het geval was ten aanzien van de priesters, voor wie de mogelijkheid bestond naar persoonlijke voorkeur Dominicaan, Capucijn of Kruisheren-pater te zijn. Men was en is, aldus Van Duinkerken, in katholieke kringen nogal spoedig geneigd in dit verband een beroep te doen op het kerkelijk gezag, maar, zo voegt hij er aan toe, wat het Mandement ook moge wezen, het is geen handleiding voor de kunstenaar.

Men vraagt Van Duinkerken of de activiteit van „De Gemeenschap"-groep van destijds haar invloed heeft doen gelden tot op de dag van vandaag. En hij antwoordt met volle overtuiging bevestigend. Ze, die activiteit heeft, zo zegt hij, figuren als prof. Rogier, dr. F. v.d. Meer en prof. Grossouw mede mogelijk gemaakt en zij heeft ruimte voor hen gemaakt, ruimte om te spreken, ook „naar buiten" gericht. Neem, aldus Van Duinkerken, een door Michel v. d. Plas samengesteld „Prisma"-boekje met religieuze poëzie; het wordt gelezen door katholiek en niet-katholiek en dat heeft veel meer uitwerking, dan een nummer van „De Gemeenschap" ooit heeft gehad. Neem het feit dat de kerkelijke overtuiging van een auteur voor andersdenkenden geen beletsel meer is om van zijn werk kennis te nemen.

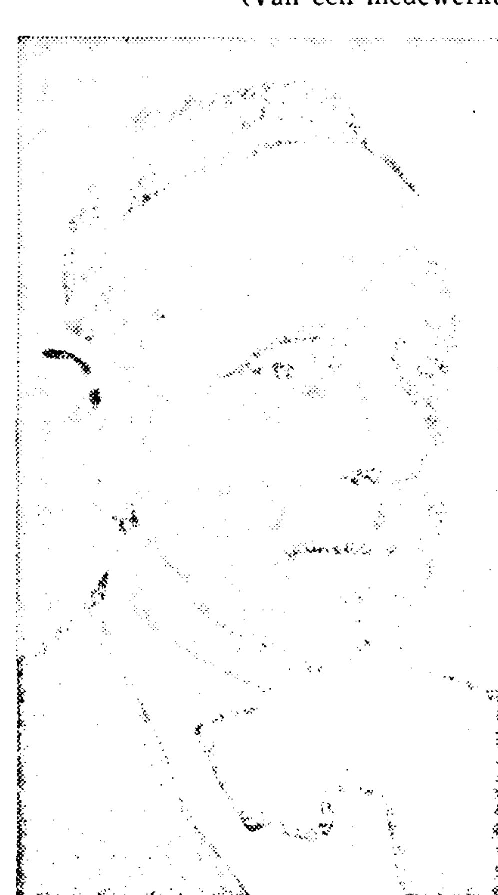
Men wéét dat Van Duinkerken, prof. dr. W. Asselbergs aan de katholieke Universiteit, zich sinds enkele jaren geheel aan de wetenschap heeft gewijd. En het heeft er dus de schijn van dat hij opgehouden heeft een katholiek vóórvechter te zijn. Dat is echter slechts in zekere zin waar. Waar zijn brillante werkdadigheid zich vroeger richtte op de actualiteit, heeft hij haar nu in dienst gesteld van de (her)ontdekking en verdediging van „belegen waarden". Het katholieke heden heeft zo het een en ander aan hem te danken, aan zijn vernuft, aan zijn apologetische vurigheid én aan zijn breedheid van visie. Het katholieke verleden heeft nu zijn warme wetenschappelijke belangstelling. Maar ook daarin blijft hij een voorvechter. De katholieke mens uit de 16e, 17e en 18e eeuw, zo zegt Van Duinkerken, is voor ons een vreemdeling.

Er zijn nog te weinig krachten, er is nog te weinig geld om een volledige Stalpaert uit te geven, of om een goede uitgave van de beste geestelijke teksten of van de werken van de katholieke polemisten uit het verleden te verwezenlijken. En toch, zegt Van Duinkerken, is een volledige druk van Adriaan Poirters tenminste zo belangrijk als het te water laten gaan van een weldoortimmerd oorlogsschip. Maar om zulke dingen te bewerkstelligen is deskundigheid, moed en geld nodig. Heeft Van Duinkerken tot voor kort zich beijverd om de weg open te breken voor figuren uit het heden, als man van wetenschap heeft hij zich tot taak gesteld hetzelfde te bereiken voor vele figuren uit het verleden, die het ruimschoots verdienen. Want het breken in positieve zin ligt hem. Maar hij is er zich bij dit alles wel van bewust dat „de allerdiepste wetenschap die is, dat je door je opvolger aangevuld en aangevallen zult worden".

En dat is dan een min of meer dichterlijk-visionaire uitspraak; die men overigens alleszins van Van Duinkerken kan verwachten. Want hij is een dichter. In 1927 verscheen zijn eerste bundel: „Onder Gods Ogen". Op 15 maart is een verzamelbundel verschenen, die ook enkele nieuwe gedichten bevat en die is getiteld: „In spiegel en raadsel". Het raadsel, dat de „ontluikende seminarist", die „Onder Gods Ogen" schreef, bezig hield is hetzelfde gebleven, zegt Van Duinkerken. De zaak is niet veranderd, het aspect wel; de levenszekerheid is niet verloren gegaan. Maar wij veroorloven ons hieraan toe te voegen de woorden waarmee Gerard Knuvelder in zijn „Handboek" Van Duinkerken als dichter karakteriseerde en die ons daarvoor treffend genoeg lijken. „Zijn bewuste keus", aldus Knuvelder, „van het katholieke christendom dwong hem afstand te doen van wat er wezenlijk mee strijdig was; de vele levens die men zou kunnen leiden als men niet gekozen had het leven dat voortvloeide uit dit geloof, mogen blijvend bekoren, men moet ze afschrijven: men kan niet tegelijk de geest en het hart volgen. Deze overwinning op het hart betekent leed, maar „wie aan Gods vreugd wil raken, ga door leed". Door deze oorzaken verraadt zijn late poëzie niet alleen de aangeboren weemoed, die in „Onder Gods Ogen" reeds klonk, maar ook het gekwetst gemoed dat zich minder gemakkelijk handhaaft dan in jongere jaren het geval was. Aan deze verwondingen dankt zijn dichterlijk werk echter zijn waarde.

Afscheid als Rijksbouwmeester

(Van een medewerker in Nederland)

Ir. G. Friedhoff

„De bouw van het nieuwe Regeringscentrum te Den Haag is indertijd het lokaas geweest, toen ik werd aangezocht voor de functie van Rijksbouwmeester", zei ir. G. Friedhoff, toen wij dezer dagen een gesprek met hem mochten hebben naar aanleiding van het feit, dat hij zijn ambt thans, na ruim 11 jaren, heeft neergelegd. „Er zijn echter heel wat jaren mee gemoeid, voordat dergelijke grote plannen kunnen worden gerealiseerd. Met de eerste werkelijke nieuwbouw ben ik nu pas bezig: het kantorencomplex aan de v. d. Boschstraat. Eventueel kan men er dan nog de verbouw en uitbreiding van het huidige Ministerie van O., K. en W. bij nemen. Maar daaromheen liggen nog open terreinen, die eigenlijk hoog nodig moesten worden gebruikt voor de verdere uitbreiding van dit departement. Nu, 12 jaar na de oorlog, zijn er nog braakliggende terreinen in Den Haag!"

Aan de Rijksbouwmeester ligt het niet. De plannen voor een verdere uitbreiding aan het Smidswater zijn al gereed en het werk zou, bij wijze van spreken, morgen kunnen worden aanbesteed.

Met het Ministerie van Financiën is het al net zo. Een van de eerste uitspraken van minister v. d. Kieft was: Er moet een nieuw gebouw voor „Financiën" komen. Men is toen op de Rijksgebouwendienst aan het werk gegaan en de plannen zijn reeds in een vergevorderd stadium. Maar inmiddels heeft minister Hofstra ze in de onderste la van zijn bureau gelegd. Bestedingsbeperking!

Intussen heeft ir. Friedhoff niet stilgezeten. Hij is de overtuiging toegedaan, dat een Rijksbouwmeester zich niet moet beperken tot het leiden van de werkzaamheden van zijn bureau. Hij moet ook persoonlijk werk tot stand kunnen brengen. Hij moet zelf bouwen. Dat de scheidende functionaris zich aan dat devies heeft gehouden, bewijzen o.a. het nieuwe belastinggebouw te Amsterdam en het hoofdpostkantoor te Den Haag, dat ook nog verder zal moeten worden uitgebreid.

Ir. Friedhoff is niet altijd in Rijksdienst geweest. In 1919 kwam hij, kersvers van Delft, bij de Dienst van 's Lands gebouwen. Hij bleef daar tot 1922, toen hij leraar werd aan de M. T. S. te Haarlem. In de jaren '30 had hij succes met enige prijsvragen, waaronder een voor het stadhuis te Enschede, en hij vestigde zich als particulier architect. Uit die periode dateren ook de Ned. Hervormde Diaconie en het Christian Sciencegebouw te Amsterdam en de Ned. Hervormde Kerk te Watergraafsmeer.

In 1936 kwam hij, nu als gemeentearchitect, terug in Haarlem. Daar heeft hij nog een gebouw staan, dat hij als een van zijn beste werken beschouwd: de aula op de begraafplaats aan de Vergierdeweg. En na de oorlog, in 1946, volgde zijn benoeming tot Rijksbouwmeester.

Als wij ir. Friedhoff vragen naar zijn mening over de moderne ontwikkeling in de architectuur, dan volgt het antwoord: „Ik ben geen enthousiast bewonderaar van de hedendaagse rage van licht en glas. Nog niet eens zo zeer uit estetisch dan wel uit praktisch en architectonisch oogpunt. Er moet een bewust onderscheid gemaakt worden tussen „binnen" en „buiten". Een overdaad van glas is verkeerd, zeker in kamers, waarin gewerkt moet worden. We kunnen het teveel aan licht wel gaan opheffen door allerlei hulpmiddeltjes, maar dat is toch eigenlijk het paard achter de wagen spannen".

Er is nog een ding dat hem na aan het hart ligt: Bij de jongere generatie van architecten en bouwkundige ingenieurs bestaat weinig belangstelling voor openbare functies. „Er is een zekere depreciatie merkbaar voor de ambtelijke loopbaan. Men heeft meer voorkeur voor iets speculairs dan dat men bereid is mee te werken aan een gezonde ontwikkeling van de architectuur ten behoeve van de openbare diensten, die toch op de eerste plaats gebouwen moeten hebben, waarin gewerkt kan worden. Er toe bij te dragen, dat deze ontwikkeling in goede banen wordt geleid, geeft een grote bevrediging".

Drie actrices in strijd om de hoofdrollen

(Van een speciale medewerker in Nederland)

Het peil van het toneelleven na het eerste kwart der 19e eeuw was voor de jonge Josef Alberdingk Thijm een rijke bron voor inspiratie, in die zin, dat het hem telkenmale gelegenheid verschafte, om er zijn dreunende kritiek aan te besteden. In zijn blad Spectator van Toneel, dat tussen 1842 en 1850 verscheen, leest men: „wat zullen wij van het toneel zeggen, dien vergaarbak van het vuilste draf der uitheemse litteraturen, afzichtelijk voor het oog en walgelijk ten eenen male voor wie waagt hem naderbij te komen." De bestiering van de schouwburg geeft hem de volgende hoon in de pen: „Wij wenschten keizer te zijn van het Aziatisch-Japansche rijk. We zouden u allen eenvoudig de buiksnijding bevelen. Gij zult niet weten wat dit beteekent; wij zeggen het u bij deze: Zij is de zelfmoord, waartoe in Japan alle ongehoorzame of ongeschikte ambtenaren worden veroordeeld." De geschiedenis wees uit, dat de hete tirades van Thijm het lauwe toneelleven niet aan de kook brachten. Eduard de Vries die in 1845 het bestuur van de Amsterdamse Schouwburg in handen kreeg, liet Thijm te keer gaan en zette zijn spectakelstukken met dezelfde gemoedsrust voort. Van hem spotte onze criticus, wel wetend dat hij tegen de bierkaai optornde: „zekere schouwburgdirecteur heeft meer dan eens verklaard dat hij de Spectator op eene plaats bezigt, welke kieschheid ons verbiedt te omschrijven".

Als men in de Spectator namen vermeld ziet van acteurs en actrices die genade vinden in de ogen van Thijm, is men geneigd hen hoog aan te slaan. Koosje Naret Koning—Majofski is zo'n actrice en Christina van Ollefen—da Silva is een ander. Veel minder geestdriftig spreekt hij over Mimi Engelman—Bia, die echter weer van andere zijde lof krijgt toegezwaaid. Bij deze dames, alle drie speelsters van het eerste plan, doen zich enige merkwaardigheden voor, die te denken geven, die grote twijfel laten bestaan aan hun collegialiteit.

De eerste, Koosje Naret Koning, was wel het rijkst aan talent. Geboren in 1807 als dochter van de grote artiest Majofski, was zij een telg uit het toneelspelersgeslacht, waartoe ook Stoetz, de Van Westerhovens en de Chrispijns behoren. Haar jeugd verliep ongeveer als die van de twee andere genoemde actrices, die beiden in 1809 geboren waren. Haar vader verzorgde haar opleiding tot toneelspeelster, een nog classicistische scholing met heel de traditie van het klassieke spel zoals Snoek en Wattier dat uitdroegen. Zij was 16 jaar toen ze huwde met de Rotterdamse koopman Naret Koning. Enige jaren later kreeg zij haar vaste verbintenis aan de Amsterdamse Schouwburg. Lofdichten, lauwerkransen en sieraden waren haar deel en een triomfantelijke loopbaan leek voor haar weggelegd.

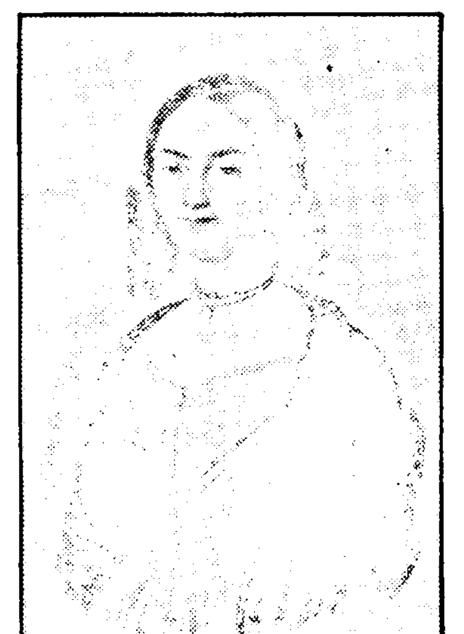
Ze was tamelijk klein van gestalte en bezat een kokette aantrekkelijkheid die de 19e eeuwers het bewonderen van haar spel gemakkelijk maakte. Maar Majofski's dochter kreeg niet die kansen, welke haar gegund moesten worden. Veel te vaak waren de grote rollen aan een ander toebedeeld, aan Mimi Engelman—Bia, de echtgenote van de schouwburgdirecteur Engelman. Koosje Naret Koning verhuisde voor een nieuw engagement naar Den Haag, doch na hier enkele rollen vervuld te hebben overleed zij, veertig jaar oud.

Kapiteinsdochter

Christine Elisabeth da Silva kwam niet uit een gezin van tonelisten: haar vader was een kapitein ter koopvaardij, die stierf enkele jaren na haar geboorte. Het leek er aanvankelijk op, dat het meisje een onbezorgde, nauwgezette en algemeen gerichte opvoeding zou ontvangen. Ineens evenwel was het geld op. Christine kon aardig dansen, beloofde een vrouw te worden met een charmant uiterlijk en het scheen haar moeder niet ongeschikt toe dochterlief een toneelopleiding te geven. Ze kwam onder de hoede van mevrouw Wattier en debuteerde later als „liefhebster" op de planken van de Amsterdamse Schouwburg. In 1826 verbond zij zich vast aan de schouwburg te Amsterdam, hetzelfde jaar als Koosje Naret Koning en één jaar voor Mimi Bia. Ze was uitmuntend geschikt als ingénue, soubrette, amoureuse en in travesti-rollen. Ze was juist getrouwd met de acteur Willem van Ollefen (de toneelspelersnaam Van Ollefen treft men al in de 18e eeuw aan). Ook voor mevrouw van Ollefen—da Silva leek de toekomst rooskleurig, want haar spel oogstte alom geestdrift. Maar we vernemen over haar toch vreemde verhalen. In de hoofdstedelijke kranten wordt er om haar druk geruzied; ze zou contracten trouweloos verbroken hebben, later het succes van haar dochter misgund en terwille van het geld intriges op touw gezet hebben om zich door de hoogstbiedende schouwburgdirecteur te laten wegkopen. Er wordt gesproken over haarkloverijen en kuiperijen. Zij zou het nodig gemaakt hebben dat er politieagenten achter de coulissen werden geposteerd om in te grijpen als de dreigende herrie op het toneel tot een uitbarsting zou komen.

„We zouden u allen eenvoudig de buiksnijding bevelen"

Waar de waarheid ligt, is niet eens meer te vinden tussen het stof van de historie. Christine van Ollefen—da Silva was zeker niet helemaal meer dat prille, inschikkelijke en charmante meisje dat aan de pedagogische zorgen van mevrouw Wattier werd toevertrouwd, al was ze nog wel de lievelings-tragedienne van Thijms Spectator. Ze mocht wellicht over een fraaie dictie beschikken en een treffend gebaar, maar haar gebaar was minder toejuichenswaardig toen ze ijverzuchtig met verfkwast en schaar de kostuums van haar mededingsters mishandelde; kostuums die de actrices uit eigen portemonnaie moesten bekostigen. Ook — het kan een afgunstig praatje wezen — zou zij er de oorzaak van geweest zijn, dat een half-blinde stovenzetster een pathetische monoloog van een hoofdrol-speelster eens drastisch bedierf. De stovenzetster had, onhandig zoekend achter de coulissen, mevrouw van Ollefen gevraagd waar de kamer van deze of gene acteur was, die om een stoof had verzocht. Boosaardig als Lady Macbeth zendt zij de slecht-ziende vrouw het toneel op waar haar rivale net het hoogtepunt van haar scène bereikt. Deze is totaal overstuur als zij rakelings langs het voetlicht de bejaarde stovenzetster ziet gaan en het publiek in lachen uitbarst.

Koosje Naret Koning-Majofski, een telg uit een groot geslacht tonelisten, stierf toen ze veertig jaar was.

De kwaadste feeks?

Bij al die onenigheid en beroering duikt maar al te dikwijls een tweede actrice op: Mimi Engelman—Bia. Haar opleiding was gelijk aan die van haar concurrenten. Toen ze de stap naar het beroepstoneel waagde, wedde ze al direct op het goede paard door met de latere schouwburgdirecteur Engelman te trouwen. Het huwelijk kwam overigens niet helemaal zonder hindernissen tot stand, want moeder Bia wist haar schoonzoon te bewegen tot betaling van driemaal zes honderd gulden. Mimi's aanhangers — en daartoe behoren lang niet de minste: Schimmel bijvoorbeeld — erkenden toch wel haar ijdelheid. Nu verdiende haar verschijning ook wel goedkeurende woorden en haar spel was niet van alle kwaliteiten gespeend. Was zij nu de kwaadste feeks van het toneel, de gesleepen intrigante die met machtig ellebogenwerk zich naar voren drong, zonder dat er naar buiten al te veel over haar heerszucht en alles-vergetend eigenbelang uitlekte? Koosje Naret Koning moest haar heil elders zoeken, op de voet gevolgd door de allerminst gedwee-lijkende Christina van Ollefen. Ze gaven als reden op, dat de hoofdrollen hun neus voorbij gingen en ten gunste kwamen van de directeursvrouwe.

Nu is Thijms bewering dat aan mevrouw Engelman „alle partijen werden toebedeeld, waarin schittering en talent en persoonlijke bevalligheid kunnen tentoon gespreid worden, moederrollen en heldenrollen" licht te bevestigen aan de hand van de programma's. De stukken waartoe Mimi Engelman haar man wist te bewegen, werkten zeker ook niet gunstig op de smaak van het publiek. En dan is er nog over haar die kritische opmerking: „Daar is eene Dame aan ons tooneel, die nooit in welke omstandigheden zij ook verkeere, in gebreke blijft het publiek de beleefdheid te bewijzen het een lachenden blik toe te werpen; die altijd, altijd zoodra het woord traan of smart in hare rol voorkomt, met driftige gebaren haar zakdoek over hare wangen heenstrijkt; die altijd, altijd aan haar kostuum iets te verschikken en te verplooien heeft; die er voor allerlei personaadjes altijd, altijd eene en dezelfde majestueuse, fiere démarche op na houdt; die altijd, altijd even hartstochtelijk is."

Levende Nachtwacht

Directeur Engelman overleed in 1845. Zijn opvolger was Eduard de Vries, die wel wist hoe hij publiek moest trekken. Zijn praktijken brachten het kabaal allerminst tot rust. De onenigheid laaide zo hoog op, dat de Amsterdamse Schouwburg in 1849 maar eens gesloten werd. De met wilde effecten geladen De Vries kon zijn bedoening spoedig hervatten, zijn spectakels, vaudevilles e.d. Vroeger was hij schilder geweest en zijn op pronkende kleuren verzotte aard verloochende zich niet. In het Rembrandtjaar 1856 presenteerde hij op de planken een levende Nachtwacht. De voorstelling van vorig jaar had dus een voorgeschiedenis. Zijn lotgevallen en speculaties zullen we thans maar laten rusten. Voldoende zij de vermelding dat de weduwe Engelman—Bia in 1868 als gevolg van haar huwelijk met de nieuwe directeur haar naam in De Vries—Bia kon veranderen.

Mevrouw Mimi de Vries—Bia stierf in 1889, nadat ze het toneel al jaren geleden vaarwel had gezegd. Zij was er volkomen in geslaagd haar positie tot het laatst van haar loopbaan te handhaven.

Met mevrouw van Ollefen verliep het in die latere jaren anders. In Amsterdam kon ze nauwelijks meer terecht, dat wil zeggen, voor korte tijd heeft ze nog rollen vervuld in de Salon des Variétés in de Nes en aan het eind van haar toneelspelersbestaan nog kort in de Stadsschouwburg. Haar verdere jaren bracht ze door in Den Haag en Rotterdam. Haar spel moet toen danig gedevalueerd zijn. Dat ze het desondanks klaarspeelde om uitgezonden te worden naar België o.a. in gastrollen te Antwerpen en als vertegenwoordigster van ons land op de nationale feesten in Brussel, waar ze veel eerbewijzen ontving, moet misschien toegeschreven worden aan haar nog steeds deftige verschijning en haar streversnatuur. Haar uiteindelijke verdienste is thans onmogelijk meer vast te stellen.

Noch zij, noch haar strijdlustige concurrenten zijn trouwens van groot belang voor de toneelgeschiedenis geweest. Maar zij hebben zó hun best gedaan om tot de eerste rijen door te dringen, zó verbeten en met vrouwelijke s[illegible]wheid elkaar belaagd dat ze wel vermeld mogen worden. Met drie vrouwelijke kandidaten voor de hoofdrol kan het onmogelijk allemaal pais en vreê blijven.

De verklaringen over de HONGAARSE OPSTAND

Hongaren verzoeken lijst van namen te vernietigen

Bern. — Hongaren, die verklaringen hebben afgelegd ten overstaan van de V.N.-commissie voor Hongarije en wier namen niet bekend zijn, hebben een beroep gedaan op de secretaris general van de V.N. Dag Hammarskjoeld, om de lijst waarop hun namen staan te vernietigen.

In een brief aan Hammarskjoeld waarschuwen zijn ervoor dat publikatie van de lijst, zelfs in kringen die in nauw contact staan met Hammarskjoeld, levensgevaar kan betekenen voor een aantal schuldeloze mensen in Hongarije.

De Hongaren nemen het in de brief op voor de Deense functionaris van de V.N., Bang-Jensen, die geweigerd heeft Hammarskjoeld geheime documenten te overhandigen met betrekking tot het onderzoek van de V.N.-commissie naar de Hongaarse opstand. Zoals bekend is Bang-Jensen hierom de vorige maand ontslagen. De Hongaren doen Hammarskjoeld ingeval deze van mening is dat hij de lijst moet hebben het voorstel een overeenkomst te sluiten met de Sowjet-Unie, waardoor betrokkenen, onder supervisie van de V.N. en het internationale Rode Kruis, Hongarije kunnen verlaten. „Als de Russen 200 a 300 mannen, vrouwen en kinderen uit Hongarije laten vertrekken, zou de hele kwestie onmiddellijk geregeld zijn", aldus de brief.

Sommigen van ons waren slechts bereid met de V.N.-commissie voor Hongarije samen te werken op voorwaarde dat onze namen niet gepubliceerd zouden worden, zelfs niet in kringen die in nauw contact staan met de secretaris-generaal, omdat de Russen overal agenten hebben, aldus de brief.

De Hongaren merken dan op, dat Bang-Jensen h.i. juist heeft gehandeld omdat hij hun beloofd heeft niemand de lijst met namen te laten zien. Zij dringen er bij Hammarskjoeld op aan Bang-Jensen de lijst te laten vernietigen en geen stappen tegen hem te ondernemen. Zij verzoeken Hammarskjoeld via de Deense regering op hun schrijven te antwoorden.

In een afzonderlijke brief zeggen de Hongaren Bang-Jensen dank voor zijn optreden.

Chileense pesos opnieuw gedevalueerd

Santiago. — De Chileense pesos is, met ingang van maandag jl. opnieuw gedevalueerd. De nieuwe koers bedraagt 720 pesos voor een Amerikaanse dollar. De vorige koers was 690 pesos voor een dollar. Op de vrije markt noteert de dollar 795 tot 800 pesos.

Welheim. West-Duitsland. — Een straaljager van de Amerikaanse luchtmacht is neergestort in een bosrijkgebied nabij Weilheim aan de Tech in West-Duitsland. De twee inzittenden en drie Duitsers werden gedood.

Het schijnt dat het toestel is neergestort op een plek waar houthakkers aan het werk waren.

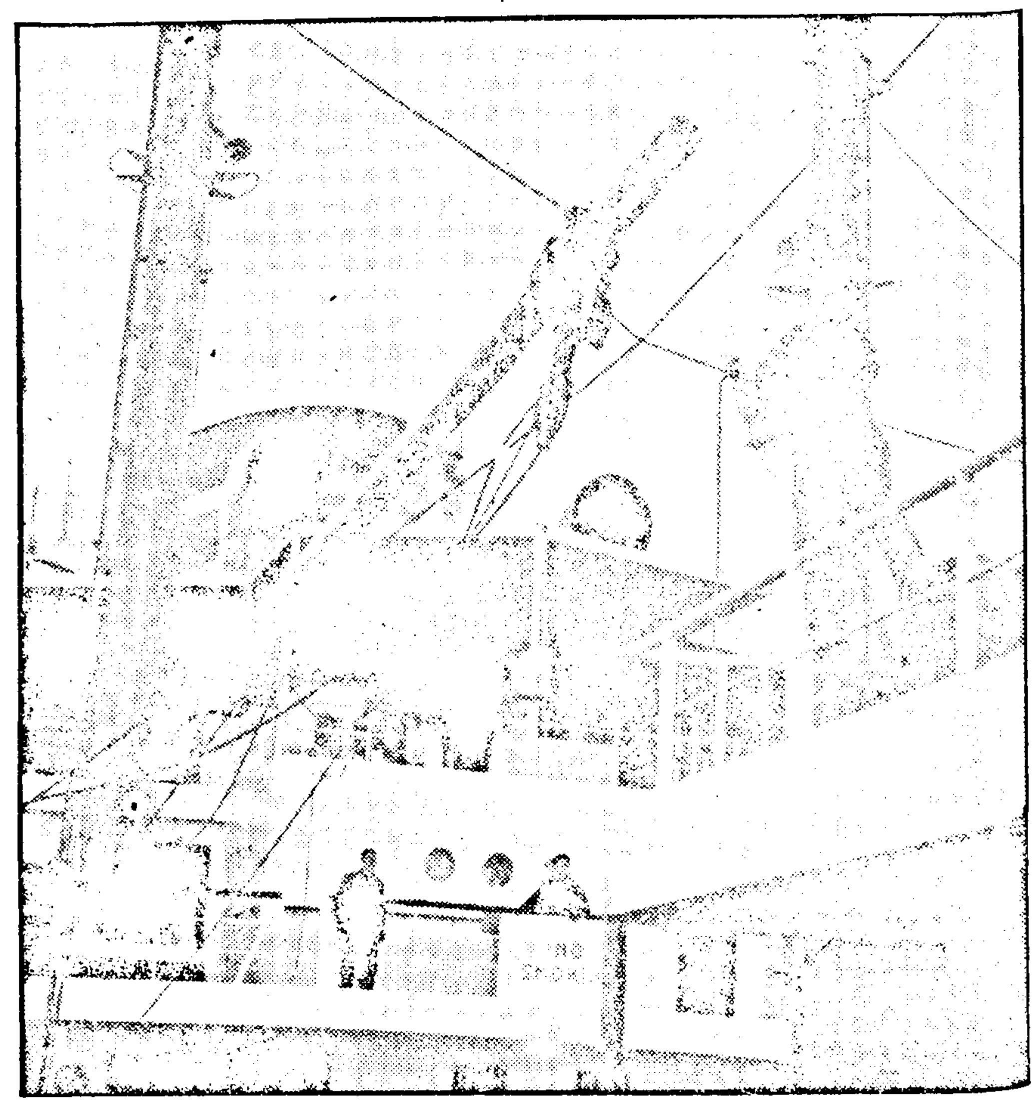
HET CORPS DIPLOMATIQUE EN ZIJN DEKEN

De verschillen in rang tussen de leden van het „corps diplomatique" vormen een van de spannendste episodes uit de geschiedenis van de diplomatie. Eerst was er een tijd, waarin alleen de machtigste landen bij elkaar door ambassadeurs waren vertegenwoordigd. Het was al moeilijk vast te stellen, welk land nog net machtig genoeg was om ambassadeurs uit te zenden en te ontvangen, en welk land net niet. Het lastigste probleem was echter, in welke volgorde van macht en aanzien de ambassadeurs onderling moesten worden geplaatst. Er zijn boekdelen te vullen met de onverkwikkelijke en vaak ridicule twisten, die over deze vraag, het recht van „préséance", zijn uitgevochten. Een frappant voorbeeld is dat van 30 september 1661 toen er in Londen een formele veldslag ontstond over de vraag, wiens koets in de cortège bij de intocht van de nieuwe Zweedse ambassadeur vóór mocht gaan, die van de Spaanse ambassadeur, De Watteville, of de koets van de Franse ambassadeur, graaf d'Estrades. De Fransen, 150 man sterk, probeerden vlak achter de koninklijke koets te komen, maar de Spanjaarden stelden zich te weer en bleven meester van het terrein; zij smeten de Franse koetsier van de bok, sneden de hielpezen van twee Franse paarden door en doodden een Frans postiljon. Een definitieve regeling van deze materie werd pas bereikt in 1815, toen het Congres van Wenen een „Règlement" opstelde. Artikel 4 daarvan bepaalt, dat de préséance van de diplomatieke vertegenwoordigers, in iedere klasse, afhankelijk is van de datum van de officiële kennisgeving van hun komst.

Ten tijde van het Congres van Wenen werd de Pauselijke nuntius beschouwd als deken van het corps diplomatique. Uit artikel 4 van het Weense „Règlement" kan men nu afleiden, dat een nuntius automatisch deken wordt van het corps diplomatique in ieder land, waar hij wordt geaccrediteerd, of alleen in die landen, waar in 1815 een nuntius was, aan wie het „Règlement" een bevoorrechte positie toekende. De officiële Britse interpretatie is sinds 1856 als volgt: „Bedoeld is, dat indien bij onveranderlijke gewoonte van enig hof de vertegenwoordiger van de Paus ten tijde van het Congres het recht van préséance genoot boven alle andere diplomatieke vertegenwoordigers van dezelfde klasse, ongeacht het tijdstip van zijn aankomst, deze gewoonte door de nieuwe regeling niet wordt aangetast". De Engelsen hebben zich strikt aan deze interpretatie gehouden, maar in bepaalde landen, waar sindsdien een nuntius is geaccrediteerd, heeft men, meestal met volledige instemming van het corps diplomatique, op grond van plaatselijke omstandigheden en uit hoffelijkheid de andere uitleg aangehouden. In die landen werd dus de nuntius, en niemand anders, beschouwd als het hoogstaanwezend lid van de groep der ambassadeurs in het corps diplomatique en hem vielen dan de functies van „doyen" van dat corps toe.

Die functies zijn in de meeste landen beperkt en hoofdzakelijk ceremonieel van aard. Bij officiële gelegenheden kan hij optreden als woordvoerder van zijn collega's; hij verdedigt de privileges en onschendbaarheden van het corps tegen inbreuken en schending door de regering, waarbij de leden zijn geaccrediteerd. Het hof of het ministerie van buitenlandse zaken kan gebruik maken van de „doyen" om aan diens collega's mededelingen of voorlichting van informele aard te verstrekken. Maar de „doyen" mag nimmer uit naam van zijn collega's spreken of schrijven, zonder hen tevoren over zijn stap te hebben geraadpleegd en zonder hun goedkeuring op de tekst van zijn mondelinge of schriftelijke vertogen te hebben verworven. De tijd, dat alleen grote mogendheden ambassadeurs uitwisselden en dat de kleinere landen het met gezanten moesten doen, is nagenoeg voorbij. Vooral na de oorlog is de „dégringolade", de rangeninflatie, zozeer voortgeschreden, dat het volgens Sir Harold Nicolson bijna een belediging is geworden, als men weigert zijn gezant te verheffen tot de rang van ambassadeur. Amerika heeft tot 1893 geweigerd zijn diplomatieke vertegenwoordigers een hogere rang te geven dan die van gezant. In de Tweede Wereldoorlog gingen de Verenigde Staten daarentegen vóór bij de verheffing tot de rang van ambassades van hun gezantschappen bij de regeringen, die te Londen in ballingschap vertoefden. Het is in hoge mate gebruikelijk, dat de uitwisseling van diplomatieke vertegenwoordigers op basis van gelijkwaardigheid geschiedt. Alleen de Zwitserse confederatie laat op dit ogenblik ambassadeurs van grote mogendheden toe zonder zelf andere diplomatieke vertegenwoordigers dan gezanten te benoemen.

Op een proefvaart mag er van alles misgaan

Tot de voorgeschreven werkzaamheden op een proefvaart behoort het proberen van de laadbomen, een bezigheid, die men maar liever niet van te dichtbij moet gadeslaan.

(Van een medewerker in Nederland)

Bij de wachtsman op het achterdek rinkelde de telefoon. Hij greep de hoorn in het kleine kastje, luisterde en gaf het commando door: „ankers hieuwen". Drie seconden later ratelden de zware kettingschakels door de kluisgaten naar beneden, terwijl de beide ankers met een schuimspattende plons onder de waterspiegel verdwenen. Wel dertig mensen stonden aandachtig naar het afwikkelen van de winches te kijken, van wie sommigen met een uitgesproken deskundige blik. Toen de ankers de zeebodem bereikt hadden, stopten de winches en begonnen even later weer terug te draaien, een proces, dat zo mogelijk met nog meer belangstelling werd gevolgd. En, zoals bleek, terecht, want bijna toen het stuurboordanker weer tegen het kluisgat hing gevlijd, wrong de ketting zich uit een sleuf en dreigde te ontsporen. „Even uithieuwen en opnieuw naar binnen" was toen het bevel. Maar weer draaiden de strakgespannen kabels zich een halve slag om. Met veel geduld lukte het tenslotte toch, maar er was in elk geval een onvolkomenheid ontdekt, die verholpen moest worden. Niemand raakte er overigens door in opwinding. Het voorval was onbetekenend en bovendien: daar is het nu eenmaal een proefvaart voor. Want het gebeurde tijdens het eerste zeereisje van het 12.000 ton metende vrachtschip „Woltersum", dat zeer onlangs door de werf Jan Smit Czn. te Alblasserdam aan de N.V. Stoomvaartmaatschappij Oostzee te Amsterdam, directie Vinke & Co., is overgedragen.

Nou ja, dat „zeereisje" is wat overdreven. Het zwartgeschilderde schip, dat met zijn lengte van ruim 147 meter en zijn breedte van bijna 19 meter een imponerende verschijning is op het water, stak slechts de neus even buitengaats tussen het lichtschip „Goeree" en de Maasboei voor Hoek van Holland, maar de zee is daar toch zout genoeg om een boot op zijn capaciteiten te beproeven. De sfeer aan boord van een schip dat voor de eerste maal zijn zeewaardigheid moet bewijzen, is van een bijzonder soort. Onder de opvarenden, meest specialisten die hun energie en kunde aan een of ander technisch onderdeel van het schip hebben gewijd en zich daarvoor verantwoordelijk voelen, heerst een zekere mate van spanning. Immers, nu moet pas blijken, of hun met zoveel zorg opgezette berekeningen het met de eventueel meedogenloos afstraffende werkelijkheid kunnen opnemen, en of de menselijke tekortkomingen binnen redelijke grenzen zijn gehouden. Er kan dus van alles gebeuren. Maar als er dan iets niet klopt, zullen de technici hun deceptie trachten te verbergen achter de op nonchalante toon uitgesproken verklaring: nou ja, wat wilt u, daar is het toch een proefvaart voor. Wat de Woltersum betreft hebben de heren geen reden tot ergernis gehad. Afgezien van wat kleinigheden, waarvan de weerspannige ankerketting nog wel de voornaamste was, voldeden alle motor- en nautische onderdelen aan de verwachting. „Een gezond schip", zei iedereen dan ook, toen de Woltersum 's avonds laat weer zorgvuldig afmeerde aan de Rotterdamse Parkkade.

Een technische proefvaart eist van vrijwel alle opvarenden een intense oplettendheid, zulks in tegenstelling tot officiële proefvaarten, waarbij de nadruk meer naar het amusement verschoven wordt. De Woltersum had ongeveer 80 man aan boord, die ieder een eigen taak hadden. Alleen in de machinekamer, altijd weer fascinerend, een brullend bedrijf van cylinders, buizen en ketels met honderden schakelaars en meterborden, waar alles trilt van nauwelijks bedwongen kracht, hielden al 45 mensen toezicht. De Man-motoren, gemaakt door „Nederland" in IJsselmonde, werden in 5 uur tot volle kracht opgevoerd, waarbij het aantal schroefomwentelingen steeg van 85 tot 125 per minuut. De Woltersum kreeg daardoor een snelheid van 16 mijl, zoals ook verwacht werd. Iets uitzonderlijks was, dat de vervaardigers, wellicht in vermetel vertrouwen, het machtige dieselapparaat niet eerst op de proefstand hadden laten draaien, maar meteen in het schip hadden gemonteerd. Niettemin verliep de proef zonder één hapering.

De brug is een ander niet minder belangrijk centrum van bedrijvigheid. Daar loopt kapitein J. J. Valk, een 73 jaar oude zeerob, die van het water nog niet kan scheiden, onophoudelijk heen en weer met in zijn hand meestal een kijker. „Recht zo-die gaat", roept hij, intussen in de verte turend. „Recht zo-die gaat", herhaalt de roerganger gehoorzaam. „Hard bakboord", klinkt het dan. Het roer gaat om en langzaam maakt het statige schip een draai naar links. „Hard stuurboord". De roerganger haalt de stuurstang helemaal over naar rechts en allen wachten af. De Woltersum moet nu binnen 28 seconden aan de nieuwe roerstand gehoorzamen. Het lukt zelfs binnen 25 seconden. De proef is glansrijk geslaagd.

Marconist H. P. Sulman, in dienst van Radio Holland, zit ook niet bepaald met de armen over elkaar. Rondom hem is een reeks indrukwekkende electronische aparaten opgesteld, die allemaal moeten worden ingespeeld. Onafgebroken komen morse-seinen binnen, die hij soms noteert, dan weer negeert. Hij draait wat aan knopjes, verricht andere voor ons onbegrijpelijke bezigheden en verklaart dan simpelweg, dat hij bezig is het radiopeiltoestel te callibreren. „Ik corrigeer de afwijkingen van de richtingzoeker", voegt hij er tot onze opluchting troostend aan toe. Zijn taak is het ook het echolood, een nautisch middel om de diepte onder het schip te bepalen, zuiver af te stellen. Stuurman J. Frudiger is op het shelterdeck bezig de log te proberen, een lijn achter het schip waaraan een vin in het water draait. Aan de hand van het aantal omwentelingen van deze vin in een bepaalde tijdsduur kan de snelheid worden berekend.

Nog tal van andere scheepsonderdelen en navigatiemiddelen worden aan strenge proeven onderworpen. Het gyrokompas bijvoorbeeld is een bijzonder kwetsbaar onderdeel, dat zich op de Woltersum niet licht in het gareel liet brengen. Het „moederkompas", ergens in de machinekamer, was gewillig genoeg, maar de „peildochters" aan weerszijden van de brug gaven afwijkingen te zien. Knappe technici kregen het probleem echter onder de knie. Het radarapparaat functioneerde uitstekend, al hoorden wij wel enkele sceptische geluiden omtrent de waarde van deze uitvinding, van mensen overigens die het weten kunnen. „Net een krentenbrood", vond een van hen geringschattend, die voorts meende dat het gevaar in riviermondingen er niet minder door geworden is.

Behalve de bouwers van het schip nemen aan technische proefvaarten ook scheepvaartinspecteurs deel. Zij beoordelen, voorzover dat niet al op de werf is gebeurd, de prestaties van het schip en verlenen, al of niet na verbeteringen, een certificaat van zeewaardigheid. De Nederlandse scheepvaartinspectie let speciaal op de reddingsmiddelen, grootte en indeling van de hutten en de algemene veiligheidsmaatregelen, terwijl Lloyd's Register of Shipping de motor, alsmede de nautische- en navigatiemiddelen beoordeelt. Werfdirecteur P. Benzon liep echter met zulk een glimlach om zijn lippen over het schip, zijn schip rond, dat de Woltersum voor dit examen wel geslaagd moest zijn. En kapitein Jacob Smit uit Hoorn krijgt één jaar voor zijn pensioen nog een splinternieuw schip onder de voeten, dat zich met ere mag scharen onder de vlag van onze vaderlandse vloot.

Buitenlangse belangstelling voor kolenontginning in Colombia

Bogotá. — Verscheidene buitenlandse ondernemingen willen met een aanvankelijke investering van 22 à 25 miljoen dollar de grote kolenreserves van El Cerrejon in het Noord-Oosten van Colombia, ongeveer 50 mijl ten zuiden van de Caraibische kust, ontginnen.

De Colombiaanse regering bestudeert op het ogenblik de mogelijkheden van belastingontheffing en andere voorrechten voor de buitenlandse maatschappij, die het contract verkrijgt.

Volgens het onderzoek van het Institute de Fomento Industrial bedragen de aangetoonde reserves 212 miljoen ton kolen.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door *L. J. SCHMIDT*

71

Deze vraag werd bevestigend beantwoord; hij was thuis.

„Ik ben de hoofdbewoner," verklaarde de heer Henning. „Weinig konden wij bevroeden, dat ons gezellig huis nog eens in een bijenkorf zou worden veranderd, maar enfin...... De heer Reymers is boven op zijn kamer, het is de vóórkamer, wil ik hem even waarschuwen?"

De H.I. verliet zonder verder antwoord de kamer, door Bruins gevolgd, liep de trap op en gaf de opdracht, direct drie man naar boven te zenden die voor de deur op nadere orders moest wachten.

De H.I. stapte de kamer binnen, waar een heer van middelbare leeftijd in een clubfauteuil onder een leeslamp rustig zat te lezen. Zonder op te staan keek hij over zijn bril naar de indringers.

„Mag ik u vragen, wat u hier komt doen? Ik ben niet gewend dat men onaangediend en dan zonder kloppen mijn kamer binnen komt stuiven."

Zonder notitie van deze opmerking te nemen, vroeg de H.I.:

„Bent u meneer Reymers?"

„Ja, dat klopt en wie bent u?"

„U is lid van de Derby-club, nietwaar?"

„Ik ben niet gewend om antwoord te geven op vragen, mij gesteld door personen, die zich niet de moeite getroosten zich aan mij voor te stellen."

„Ik ben hoofdinspecteur van de recherche. U staat te boek als lid van de Derby-club, is dat juist?"

„Ik vind uw vraag bespottelijk onbescheiden...... stel je voor."

„Dan zal ik genoodzaakt zijn u mee te nemen naar het bureau," besliste de H.I.

De heer Reymers was geenszins geïntimideerd, hij nam zijn boek weer op en ging verder met lezen.

„Wat een afschuwelijke haast maakt u, meneer de hoofdinspecteur, ik wil dit hoofdstuk even uitlezen, het is laaiend interessant, want hij, de held van het verhaal, staat op het punt het meisje, voor wie hij alles over had, in zijn armen te knellen en dat wil ik niet missen...... ik kan er misschien nog wat van leren...."

De H.I. trok zich van deze ontboezeming niets aan en viel hem op strenge toon in de rede.

„Gaat u vrijwillig mee naar het bureau, meneer Reymers of niet, in dat geval zal ik geweld moeten gebruiken."

De heer Reymers keek over zijn boek naar de H.I. en zei minachtend:

„Man, doe niet zo bruusk! Het leven is......" Maar verder kwam hij niet, want twee agenten trokken hem uit zijn stoel en duwden hem de kamer uit de trap af naar beneden, waar de heer Henning het gebeuren stom verbaasd stond aan te kijken. De heer Reymers vroeg:

„Heren, als daar geen overwegende bezwaren tegen bestaan, zou ik graag mijn hoed meenemen, anders voel ik mij zo ongekleed."

Hij ging naar de kapstok, nam er een hoed af, die hij zich op het hoofd drukte. „Ziezo...... nu ben ik bereid de reis te aanvaarden."

De H.I. wendde zich tot de heer Henning.

„Tot mijn spijt kan ik u geen opheldering geven......" verder kwam hij niet.

Een van de twee agenten was de deur uitgegaan, gevolgd door Reymers. Deze was juist buiten, toen hij zich bliksemsnel omdraaide, de hoed van zijn hoofd trok en die in het gezicht sloeg van de agent achter hem, gevolgd door een kaakslag, die hem achterover deed tuimelen. Reymers sloeg direct de deur dicht en wilde de andere agent te lijf, maar deze reageerde snel. Hij greep hem van achteren vast en maakte gebruik van zijn kennis van Japans worstelen, wat de heer Reymers slecht bekwam.

„Dat had niet veel gescheeld of hij had de benen genomen," zei de H.I. Enige ogenblikken later was Reymers in een overvalwagen op weg naar het politiebureau.

„En nu naar park de Kieviet en als een haas," beval de H.I.

„Het is kwart over tien," kreunde Bruins. „We halen het niet meer."

De H.I. antwoordde niet, nam de mobilofoon, zocht verbinding met het hoofdbureau en gaf opdracht alle leden van de club te arresteren en wel in de kortst mogelijke tijd.

Beiden tuurden op de weg, die maar geen einde scheen te nemen. Bruins wendde zich tot zijn chef.

„Ik moge met grote bescheidenheid opmerken, meneer, dat, wanneer wij straks op dezelfde manier de villa binnengaan, de kans van slagen niet groot is."

De H.I. keek hem kwaad aan.

„Ik ben niet gewend op- en aanmerkingen van mijn ondergeschikten te ontvangen, maar het gaat hier om leven of dood...... vooruit, vertel op wat je te zeggen hebt."

„Laten we eens aannemen, dat ze de inspecteur ergens in de villa hebben opgesloten, dan zou het ideaal zijn, indien wij, zonder dat de bewoners er iets van zouden merken, voor de deur van de ruimte kwamen te staan waarin ze hem hadden opgesloten. Weten ze dat wij komen en hebben ze de kans, dan zullen ze hem afmaken vóór wij ter plaatse arriveren. Kunt u zich met deze suppositie verenigen?"

De H.I. dacht even na.

„Ja, maar dat geval is ondenkbaar, we zullen toch eerst het huis moeten binnendringen om de plaats te bereiken, waar ze hem hebben opgesloten. Dat ligt voor de hand."

Bruins antwoordde op zijn kalme manier:

„Ik moge opmerken, dat dit inderdaad voor de hand ligt, maar juist dáárom zullen ze hem niet in, maar buiten het huis hebben opgeborgen. Ik ken de villa waarheen we gaan, al ben ik er nooit binnen geweest. Ze ligt zeker dertig meter van de weg. Ze is van de weg gescheiden door een hoge heg en deze heg loopt aan één kant van het huis door, hoe ver weet ik niet, maar dan pas komt de achtertuin. De garage is aangebouwd."

(Wordt vervolgd)

Fregat „Vos" gaat bezoek aan LONDEN brengen

's-Gravenhage. — Hr. Ms. fregat „Vos" zal van 24 tot 27 januari a.s. een niet-officieel bezoek brengen aan Londen.

Hr. Ms. onderzeeboot jager Overijssel vertrekt 13 januari a.s. uit Den Helder voor een reis naar de Oostzee. Van 17 tot 20 januari zal deze bodem een operationeel bezoek brengen aan Oxelosund (Zweden) en van 31 januari tot 3 februari een niet-officieel bezoek aan Oslo. Naar verwacht wordt zal het schip vijf februari in Den Helder terugkeren.

Hr. Ms. onderzeebootjager Utrecht zal 1 februari uit Den Helder vertrekken voor een reis naar de Middellandse zee, gedurende welke aan de navolgende havens niet- officiële bezoeken zullen worden gebracht: van 7 tot 10 februari aan Barcelona; van 14 tot 17 februari aan Napels. Het schip zal naar verwacht wordt 28 februari in Den Helder terugkeren.

Parijs. — Volgens statistieken bedroeg de bevolking in 1957 in Frankrijk 44.289.000 zielen.

Tijdens het bal in club Suriname presenteerden de candidaat-prinsen zich. Tweede van rechts is de heer Orman, die met algemene stemmen door de jury tot Prins Carnaval 1958 werd uitgeroepen.

„Pancho Orman" tot Prins Carnaval gekozen

Oranjestad. — Zaterdagavond werd de Carnavalsviering ingeluid met een bal in club Suriname, tijdens hetwelk te middernacht de verkiezing van een Prins Carnaval voor 1958 plaats vond. Zes clubs hadden een candidaat gezonden, t.w. de heren Johnny van der Linden, geassisteerd door candidaat "Pancho" Joaquin Giel van de Aruba Social Club, Maxie Garcia, met "Pancho" Efigenio Arends van de Commandeursbaaiclub, Pedro Schwengle en Wilson St. Jago van de Federation club, Reginald Orman van de Aruba Royal Club, Albert Arends van de Tivoliclub en Nicolas Eman van de Caribe Club.

De heren presenteerden zich aan het publiek waarbij zij zichzelf tenzeerste aanbevolen voor de functie.

Een uit vijf man bestaande jury koos met algemene stemmen de heer Orman, die vorig jaar „Pancho" was van de toenmalige prins en het klappen van de zottenzweep dus wel kent.

Jammer dat het feest niet bijzonder druk bezocht werd. Hierdoor zal er geen of nauwelijks financieel voordeel zijn voor het centrale carnavalscomité dat gehoopt had op deze verkiezingsavond, net als verleden jaar in de Social club een flink batig saldo te krijgen om zodoende de carnavalskas wat te spekken.

De deurprijzen vielen als volgt: Mej. Willemsen een toiletstel (nummer 490), de heer George Bridgewater een picnic koeler (no. 248). Bij de loterij viel de prijs op nummer 146. De houder van dit lot melde zich nog niet en kan zijn prijs nu afhalen.

Samenwerking met Ontvangstcomité?

In verband met een door het ontvangstcomité te organiseren defilé, ter ere van H.K.H. Prinses Beatrix, moest de avond welke bestemd was voor de verkiezing van de carnavalskoningin worden uitgesteld van de achtste februari naar de tiende. Het schijnt echter dat er, te elfder ure, nog een poging is gedaan om het boeiende programma dat door het carnavalscomité werd opgesteld voor de koninginneverkiezing over te nemen als onderdeel van het programma voor de ontvangst van de Kroonprinses.

Zaterdagmiddag vond overleg plaats in Trocadero. Het carnavalscomité zegde daarbij garne alle medewerking toe, maar wees op de moeilijkheid dat hun programma zeer kostbaar is (overkomst van bekende Westindische artisten) en dat daarbij gerekend werd op de inkomsten van entreegelden. Een overnemen van het programma is dan ook slechts mogelijk indien er fondsen worden gevonden om deze onkosten te dekken. Het overleg wordt nog voortgezet. Intussen is het wel te hopen dat op deze wijze een injektie kan worden gegeven aan het bloedarme programma van het ontvangstcomite.

Wat de carnavalsviering betreft komt nu als eerstvolgende programmapunt aan de orde de rondrit van Prins Carnaval over het eiland en het overnemen van het eilandelijk bestuur uit handen van de tijdelijk gezaghebber. Dit alles zal plaats vinden op 26 januari a.s.

De clubs en instellingen die dat wensen kunnen tot 3 februari a.s. candidaten indienen voor de verkiezing van een Carnavalskoningin. Dat indienen van candidaten dient schriftelijk te geschieden. De meisjes moeten tussen de 18 en 24 jaar oud zijn.

St. Thomas neemt leiding in sporttournooi

Oranjestad. — Door de hersengymnastiekontmoeting met 20-9 van de Tivoliclub te winnen, heeft de R.K. Onderwijzersbond St. Thomas een voorsprong gekregen in het grote sporttournooi dat tussen de twee verenigingen wordt gehouden.

In het team van St. Thomas hadden zitting Mej. Neuvel, en de heren Vermeulen, Stam Zonjee, Rozenstandt en Marugg. De "brainpower" van Tivoli werd vertegenwoordigd door mej. de Cuba, en de heren dr. J. R. Arends, Fowler, Bruin, Isidor Gottfried en A. Arends.

Wedstrijdleider was de heer Sjef van Wegberg, timekeeper de heer Huige. De totaalstand in het tournooi is nu 26-24 in het voordeel van St. Thomas. Vanavond worden in het St. Dominicuscollege volleybal-wedstrijden gespeeld tussen twee teams van St. Thomas en twee van Tivoli. Later worden er in de Tivoliclub bridge en canasta wedstrijden gehouden.

Morgen, dinsdag, begint de serie tenniswedstrijden met een ontmoeting op de banen van Tivoli.

Bisschop 24 januari naar Aruba

Oranjestad. — Omstreeks 24 januari a.s. wordt Z.H.E. Mons Holterman voor een kort bezoek op Aruba verwacht. Het bezoek houdt verband met de aanbesteding van de bouw van de nieuwe "Fatima" kerk op Dakota.

Programma Filmtruck

Oranjestad. — Door de filmtruck van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba zullen deze week filmvoorstellingen worden gegeven op de navolgende data en plaatsen: maandag, 13 jan. 1958 Paradera, schoolplein, woensdag, 15 jan. 1958 Santa Cruz, kerkplein, vrijdag, 17 jan. 1958 Mahuma, voetbalveld Jong-Holland.

Alle voorstellingen beginnen om 7.30 uur en duren ongeveer een uur.

Ideeënbus weinig populair

Oranjestad. — De organisatie van het ambtenaren-apparaat moet wel aan de hoogste eisen voldoen, gezien het geringe aantal „ideeën", dat door de ambtenaren wordt ingediend ter verbetering en verhoging van de efficiëncy.

In september, aldus deelt de eilandelijke voorlichtingsdienst ons mede, werden 13 ideeën ingediend, waarvan er 9 al direkt niet voor een beloning in aanmerking kwamen. Bovendien vielen er 2 buiten het bestek van het plan en 2 andere ideeën worden verder op hun mérites onderzocht.

In oktober kwamen er 4 voorstellen binnen. Eén kwam niet in aanmerking voor beloning, de 3 andere worden bestudeerd.

In de maanden november en december in totaal 8 ideeën, die alle nader worden bestudeerd.

Het zou interessant zijn ook een ideeënbus voor het publiek te creëren, om eens te zien welke ideeën daar leven ten aanzien van de efficiëncy van het ambtenarenapparaat.

Vlootbezoek aan Aruba bracht drukte en gezelligheid

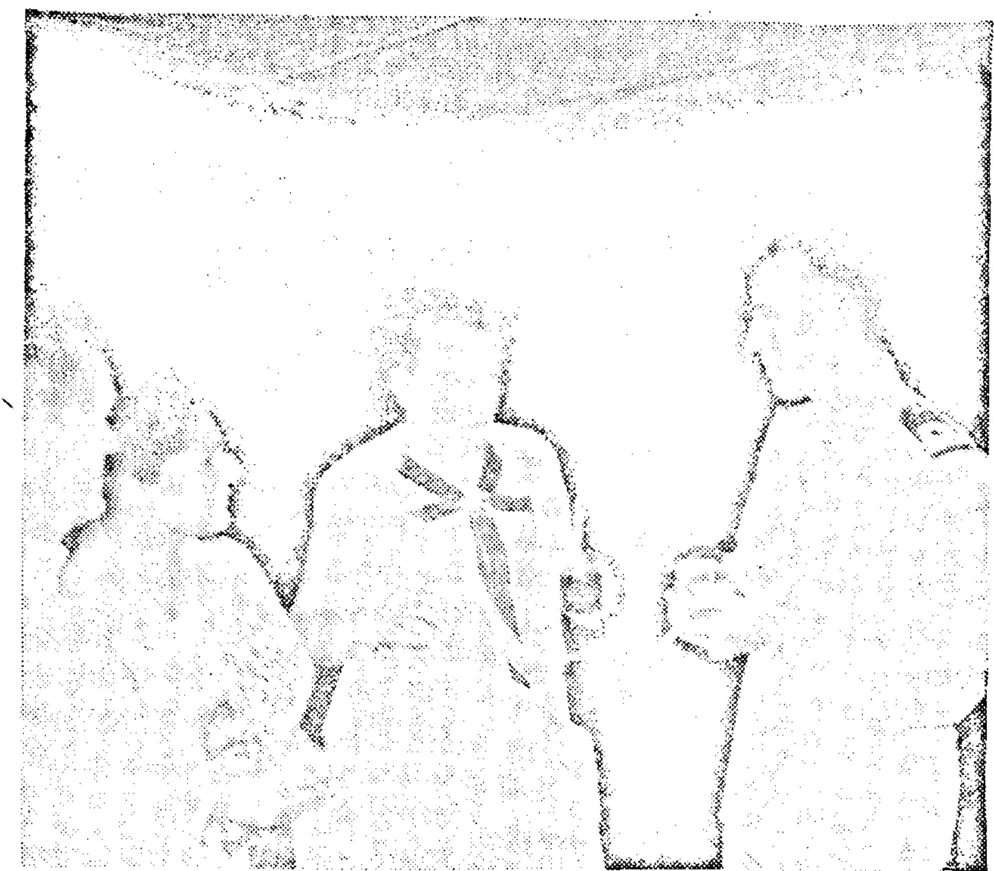
Oranjestad. — Perfekte gastheren toonden zich Commandanten en Officieren van de onderzeebootdivisie, welke dit weekend een officieel bezoek aan ons eiland bracht. Een klein selekt gezelschap, onder wie zich bevonden de tijdelijke gezaghebber de heer de Boer, de gedeputeerden I. de Cuba en O. Henriquez, de Z.E. Pater van Baars, de Weleerwaarde ds J. Visser, enkele consuls, vertegenwoordigers van de verenigingen van Reserve Officieren en "Onze Vloot", alsmede vertegenwoordigers van de handel, van wie velen vergezeld werden door hun dames, vond een plekje op de feestelijk met lampjes en vlaggen versierde dekken.

De ontvangst beklemtoonde nog eens de zegswijze, dat gezelligheid geen tijd kent.... Al te spoedig was het moment van afscheid nemen gekomen.

Des zondags keerden velen nog even met kinderen terug om de schepen te bezichtigen en ook hierbij toonden de gastheren zich weer onvermoeibaar en charmant.... Intussen werd door de opvarenden een druk en dankbaar gebruik gemaakt van de gelegenheid welke geboden werd voor het maken van uitstapjes. Zaterdagmiddag genoot men van de rondrit en barbecue op Eagle beach, welke werd aangeboden door het bestuurscollege. Zondagavond zagen wij vele officieren op het bal in club Basiruti en zondagmiddag trok de gehele bemanning (voor zover de dienst het toeliet) naar de Lago waar de colony gemeenschap voor een ongemeen hartelijke en gulle ontvangst zorgde op de Picnic-grounds.

"Zeeleeuw" naar Curaçao.

Vanmorgen eindigde het officiële bezoek. J. M. Walrus ging naar zee voor oefeningen, waaraan door H.M. Zeeleeuw geen deel kan worden genomen, omdat het schip vrij onverwachts, en in verband met een medisch onderzoek naar Curaçao moest.

Vriendschapsbanden werden gesmeed tijdens de receptie aan boord van de onderzeeboten, maar ook... hernieuwd. Mevrouw de Boer bleek een der officieren, de Lt. ter zee Van den Bos, nog te kennen uit de dagen van de bezetting van Oost Indië. Op de foto links de Commandant van H.M. Zeeleeuw en mevr. Lamens. Rechts mevrouw De Boer en Ltz. Van den Bos.

Plan van dr. FUCHS wordt door pool-kenners steeds meer bekritiseerd

Auckland (Nieuw-Zeeland). — J. Claydon, de leider van de afdeling der Nieuwzeelandse luchtmacht, die deelneemt aan de Nieuwzeelandse expeditie naar de Zuidpool, heeft in een radiotelefonisch gevoerd persgesprek verklaard dat ervaren Zuidpoolvorsers, die thans op de basis van Scott vertoeven, het er over eens zijn dat de Britse expeditie van dr. Fuchs slechts een bijzonder kleine kans heeft om haar doel, namelijk een tocht naar de Zuidpool over land in het winterseizoen, te bereiken.

Hij voegde hieraan toe dat de leden der Nieuwzeelandse Zuidpoolexpeditie, die zich op de basis van Scott bevinden, alles in het werk zouden stellen om Fuchs c.s. te helpen, wanneer zij in moeilijkheden zouden geraken, doch het zou uitgesloten zijn over land een reddingstocht te wagen.

„Hulp zou alleen per vliegtuig kunnen worden verleend en het is krankzinnigheid, om in een hevige sneeuwstorm te gaan vliegen. Zou de expeditie Fuchs onder dergelijke omstandigheden in moeilijkheden komen te verkeren, dan zou zij op hulpverlening moeten wachten, totdat er weer zou kunnen worden gevlogen. En eind januari en begin februari zijn de weersomstandigheden in het Zuidpoolgebied verschrikkelijk", aldus Claydon, die besloot met de opmerking dat velen op de basis van Scott zich afvragen of dr. Fuchs het recht heeft te verwachten, dat de leden van zijn expeditie onder dergelijke omstandigheden hun medewerking zullen blijven verlenen.

Zal Oost-West-Conferentie resultaten opleveren?

Westelijken kunnen brieven van Boelganin niet naast zich neerleggen

Londen. — Het is voor de Westelijke Diplomatieke kringen, volgens waarnemers, haast onvermijdelijk geworden in te stemmen met het houden van een Oost-West conferentie, zoals die Gepropageerd wordt in de laatste briefoffensieven van premier Boelganin van de Sovjet-Unie. Alleen, Zij zijn over het algemeen sceptisch gestemd tegenover de mogelijkheid van enig positief resultaat van deze samenkomst, die door Rusland over een zo breed mogelijk front wordt gepropageerd.

De eigenlijke vraag, afgezien van het pessimisme over de uitslag, die op het ogenblik de overwegingen beheerst, is de controverse, of deze conferentie op het niveau van regeringsleiders moet worden gehouden (zoals door Rusland voorgesteld) of dat het peil lager gesteld moet worden om het diplomatieke element te handhaven.

Het pessimisme wordt om meer dan een reden opgemerkt. Een van de voornaamste is wel, dat het thans duidelijk is geworden dat de plechtige verklaringen uit de Sowjet-Unie een groeiend gehoor vinden. Op het grote continent van Europa heeft Rusland, door gebruikmaking van een groot diplomatiek initiatief, de bevolkingen in Europa ervan kunnen overtuigen, dat de enige weg uit de gespannen toestand van het ogenblik, die de sporen van een impasse draagt, het houden van een vredesconferentie zal zijn, zoals de voorgestelde is.

Wanneer de Russen een overleg propageren zien deze bevolkingen een hoop gloren. Wanneer de westelijken met een negatieve weigering reageren, wordt de Russen stof gegeven tot de verklaring, dat de een Selwyn Lloyd of een Foster Dulles tegenstanders zijn van de spanningsvermindering.

Engeland behoort tot de landen die op het ogenblik bereidheid tonen tot de conferentie, onder voorbehoud, dat er grondig voorbereidingswerk zal worden gedaan. En waar de regering van dit land ook nog de nadruk op legt, is de verzekering door de Russen, dat zij naar deze vergadering zullen komen om er te overleggen en er te onderhandelen. Niet om er propaganda te maken.

Uit Londen werd vernomen, dat het ministerie van buitenlandse zaken zich in de laatste dagen merkbaar heeft verwijderd van MacMillans voorstel voor een non-agressiepact. Maar dit voorstel heeft met uitzondering van Washington, allerwege bijval gevonden, en dit is voor de Britse premier een van de oorzaken om zijn standpunt ondanks de grote binnenlandse oppositie te handhaven. Hij toont volgens een commentator, op het ogenblik de standvastigheid van Churchill.

En evenals bij de grote Winston, zien de waarnemers in Londen de houding van MacMillan als de beste manier waarop Engeland naar buiten kan treden, en een voorbeeld voor de Europese landen kan zijn.

Persoonlijk is MacMillan tegen een conferentie op het hoogste niveau, doch hij heeft, de tegengestelde meningen ten spijt, blijk gegeven van vatbaar te zijn voor de tendens van de publieke opinie. Men is in perskringen in Engeland van mening, dat de onafhankelijke houding van de Brit de beste voorbereiding vormt voor de ontmoeting met de Russische communisten.

548 miljoen voor waarschuwings-installaties

Washington. — De commissie voor de strijdkrachten van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft goedgekeurd, dat 548.226.000 dollar zal worden besteed voor waarschuwingsinstallaties en lanceerinrichtingen voor raketten.

Deze goedkeuring betreft een deel van het verzoek van president Eisenhower om 1.260.000.000 dollar extra voor de landsverdediging.

Deze goedkeuring betreft een deel van het verzoek van president Eisenhower om 1.260.000.000 dollar extra voor de landsverdediging.

Nederlanders gaan op de bruinvissenjacht

Dank zij subsidie is vangst en transport mogelijk

(Van een medewerker)

Wanneer het ijs in de Noordelijke IJszee in aantocht is, beginnen de harten van negentien Nederlanders sneller te kloppen. Op het eerste het beste seintje van een Deen, de heer K. Toubro, te Middelfart, zal een kostbaar experiment — de vangst van bruinvissen — een aanvang nemen.

Initiatiefnemers van deze onderneming zijn het Zoölogisch Station der Nederlandse Dierkundige Vereniging en het Texels Museum. Als leider van het Zoölogisch Station gaat de heer W. H. Dudok van Heel en als leider van het Texels Museum, de oud-Zaankanter G. J. de Haan.

Dank zij een subsidie van de Nederlandse Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek is de vangst en het transport van de dieren mogelijk.

De oud-Zaankanter G. J. de Haan, die zo bijzonder veel succes heeft gehad met het opkoken van zijn tamme zeehond, heeft ook in dit experiment, het vangen en het transport van Denemarken naar Nederland, weer een belangrijk aandeel. Financieel was het uiteraard onmogelijk dit experiment uit te laten gaan van het Texels Museum. Hij zocht daarom contact met het Zoölogisch museum en daarvan kreeg hij alle medewerking. Toen tenslotte de Nederlandse Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek (Z.W.O.) bereid was haar aandeel in de financiën bij te dragen, was de financiële basis hecht genoeg om de reis met drie auto's te maken. Bovendien heeft men in Nederland een vrachtwagen speciaal voor het transport van de vissen ingericht. De wagens zijn uitgerust met sproei-inrichtingen, om een goede overkoms te waarborgen.

Het ligt in de bedoeling dat de gevangen exemplaren nauwkeurig in gevangenschap worden geobserveerd, terwijl het museum in Texel een exemplaar zal prepareren. Het Zoölogisch Instituut heeft verschillende deskundiges, waar men eveneens verschillende waarnemingen zal verrichten.

Zodra men van de Deense expert, de heer K Toubro te Middelfart bericht heeft ontvangen, dat de bruinvissen ten gevolge van de ijsafzetting in de Noordelijke IJszee de warmere watergebieden opzoeken, start het gezelschap uit Nederland. Via Apeldoorn, Enzenaal, Nordhorn, Bremen, Hamburg, Neumünster, Flensburg en Kolding zal men Middelfart bereiken.

Het is moeilijk nu al iets te zeggen over de wijze, waarop de bruinvissen, die een lengte van 1.5 meter hebben, gevangen zullen worden. Men heeft de beschikking over visnetten. Maar men zal op het juiste moment de netten uitgezet moeten hebben. Bruinvissen schijnen bijzonder intelligente dieren te zijn. Zij zoeken begrijpelijk het water van de fjorden op, maar zodra zij merken, dat zij niet verder kunnen, keren zij om en zwemmen het open water weer in. Bij de terugkeer hoopt men de bruinvissen te vangen.

Zodra men een voldoende aantal dieren — men rekent op 12 à 15 exemplaren — heeft gevangen, wordt de veewagen uit Nederland gerequireerd. De heren de Haan en Dudock van Heel zullen zich dan met het transport naar Nederland belasten. In Harderwijk zullen enige dieren worden gelost. Zodra de wagen Den Helder heeft bereikt, zullen de bruinvissen op een Marinesleepboot worden overgeladen en naar Oudeschild worden overgebracht. Daar worden zij in een gereedstaande kleine veewagen overgeladen en naar Oosterend vervoerd. Twee vissen gaan tenslotte naar het Texels Museum.

Verwacht wordt, dat men het teken voor vertrek tussen 15 november en 15 december zal krijgen.

Adverteer in de „AMIGOE"

Nog weinig kans op keuze van Europese hoofdstad

De ministers van buitenlandse zaken van Frankrijk, West-Duitsland, Italië, België en Luxemburg en de Nederlandse staatssecretaris van buitenlandse zaken, drs. H. van den Beugel, zijn op hun vergadering in Parijs niet erg opgeschoten met de keuze van een Europese hoofdstad. Dezer dagen zaten zij aan een banket, dat hun in de Italiaanse ambassade door minister Pella werd aangeboden en na afloop daarvan hebben zij zich opnieuw met de kwestie bezig gehouden. De mogelijkheid is theoretisch aanwezig, dat er spoedig een beslissing uit de bus komt, maar de ministers zijn zonder veel uitzicht op succes weer aan de Quai d'Orsay bijeen gekomen. Sommige landen geven aan de nationale prestige-overwegingen, die bij het bepalen van een Europese hoofdstad in het geding zijn, zulk een voorrang, dat hun Europese gezindheid een beetje in het gedrang komt. Voorts wordt de keuze van een Europese hoofdstad door vele landen gekoppeld aan de kwestie van de benoeming van de hoge functionarissen bij de Europese gemeenschap.

De Luxemburger Bech verzet zich met hand en tand tegen een eventuele verwijdering van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal uit Luxemburg. Kan zijn tegenstand niet overwonnen worden, dan moet men dus ófwel Luxemburg proclameren tot Europese hoofdstad óf het principe van een Europese hoofdstad laten varen en de Europese instellingen over een aantal steden verdelen.

Het persbureau Reuter meldt uit Parijs al een plan voor een dergelijke verdeling, zij het dan, dat deze verdeling tijdelijk is, voor een periode van twee of drie jaar: de Europese Economische Gemeenschap en de Euratom te Brussel, de Kolen- en Staalgemeenschap te Luxemburg, de Europese Investeringsbank te Milaan en het Hof van Arbitrage te Den Haag.

Dit „tijdelijk" compromis wordt vooral gepousseerd door de Belgische minister van buitenlandse zaken, de heer Victor Larock, die er volgens United Press op speculeert, dat een tijdelijke keuze van Brussel als zetel voor de E.E.G. en de Euratom heel gemakkelijk een permanente zal worden.

Frankrijk heeft volgens Reuter voorgesteld de definitieve keus over te laten aan een commissie uit de Assemblée van de E.E.G., waar bij meerderheid van stemmen kan worden beslist. Besluiten van de ministers moeten unaniem zijn en daar is voorlopig weinig kans op.

Vertegenwoordigers van de „vrije vakbonden" van de zes landen hebben in Parijs een communiqué uitgegeven, waarin zij zich uitspreken voor het samenbrengen van de Europese instellingen in één stad en voor de opneming van een vakbondsvertegenwoordiger in de bestuurscommissie van de gemeenschappelijke markt.

ISRAEL en GHANA versterken de econ. betrekkingen

Tel Aviv. — Te Tel Aviv is een delegatie uit Ghana aangekomen om te spreken over een uitbreiding van de economische betrekkingen met Israel. De twee landen hebben onlangs al een gemengde scheepvaartonderneming opgericht. Voorts bestaan er plannen om Israelische technici naar Ghana te sturen om daar als adviseur op te treden.

Eerder arriveerde een groep vakbondfunctionarissen uit Ghana in Tel Aviv om een studie te maken van de Israelische vakbeweging "Hisadroeth".

Algerijnse olie begint naar FRANKRIJK te stromen

Algiers. — Een van de reden waarom Frankrijk in de nieuwe „Cadre Loi" (de kaderwet) Algerije nog steeds als een integrerend deel van Frankrijk beschouwd, is het feit dat er onder het hete Sahara-zand een aanzienlijke olierijkdom blijkt te liggen, welke nu geëxploreerd wordt. Frankrijk hoopt, dat deze oliereserves, die zich in het zuidwestelijk deel van het gebied bevinden, Frankrijk uiteindelijk onafhankelijk zullen maken van de olie uit het midden-oosten.

Op het ogenblik heeft de Franse regering meer dan twintig aanvragen om concessies van de wereldoliemaatschappijen in overweging.

De eerste olie uit het gebied van Hassi Messaoed, dichtbij Colomb Bechar, begon op oudjaarsdag door de smalle buisleiding te lopen en de pijpleiding. Wanneer de exploitatie van het gebied in volle gang is, zal de buisleiding worden vergroot, en waarschijnlijk worden doorgetrokken via de centrale Sahara naar de Algerijnse Middellandse zeekust. De uitmonding zou Philippeville zijn, van waaruit de olie naar Marseille zal worden gevoerd.

De tweede olietrein uit Hassi Messaoed is inmiddels te Biskra aangekomen, op weg naar de kust.

De opslagplaatsen in de verschepingsplaats Philippeville hebben een capaciteit van 600 ton per dag, die 1 april tot 1200 ton en na augustus tot 1800 ton zal worden vergroot. De laatste uitbreiding zal tot standkomen nadat er op de route drie extra opslagstations zullen zijn gebouwd.

Aan het einde van de maand januari wordt er te Marseille een grootse ontvangst ingericht, wanneer 10 miljoen ton Sahara olie, de eerste van Hassi Messaoed, in Frankrijk zal aankomen.

Londen. — Dr J. M. Mogey van de universiteit van Oxford heeft op een bijeenkomst van de Le Play Society (een internationale organisatie voor onderzoek van wereldproblemen) verklaard, dat gedurende de afgelopen tien jaar Britten en Amerikanen meer huwelijken hebben gesloten als ooit te voren.

"Ze mogen het huwelijk nu wel", zegt dr Mogey, "omdat zij ontdekt hebben wat een plezier het is kinderen op te voeden".

Van de Nederlandse Voetbalvelden

Positie van Spcl. ENSCHEDE verstevigd door nederlagen van ADO, DOS en Rapid

Ondanks het feit, dat Sportclub Enschede niet met een zege vanuit Amsterdam naar huis kon terugkeren, werd de leidende positie van de leiders toch weer iets beter. ADO verloor te Venlo van VVV'03 met 0-2, DOS kon het te Geleen tegen Fortuna'54 niet bolwerken en verloor met 0-1, terwijl Rapid J.C. moest ondervinden, dat PSV zeer zeker nog lang niet moet worden beschouwd als te zijn uitgeschakeld voor de Landstitel. Al met al dus een goede zondag voor Enschede, dat zich hierop echter niet te veel mag verheugen, daar de eigenlijke resultaten van henzelf niet zo geweldig zijn: vorige week gelijkspel tegen PSV en nu wederom gelijkspel tegen de Landskampioenen, Ajax.

Dat ADO een zware wedstrijd tegemoet zou gaan was te voorzien, echter hadden wij wel een gelijkspel verwacht. Intussen is het lijstje van de resultaten van de thuis-wedstrijden van VVV'03 zeer mooi te noemen: slechts één nederlaag. ADO behield de tweede plaats, doordat de naaste concurrenten verloren. DOS te Geleen van Fortuna'54 en Rapid J.C. te Eindhoven van PSV.

Het Stadion te Geleen heeft gedaverd van de aanmoedigingskreten van de duizenden supporters, het is een spannende partij voetbal geworden met goed voetbal. Bij het laatste signaal van scheidsrechter Leo Horn konden de Fortunezen tenslotte als overwinnaars bejubeld worden. PSV schijnt zich weer te herstellen en tracht nu zo spoedig mogelijk het verloren terrein in te halen. Rapid J.C. werd hiervan de dupe en verloor in het Philips-Sportpark met duidelijke cijfers 4-2. Een onverwacht resultaat behaalde Elinkwijk door met 3-3 gelijk te spelen tegen MVV.

Reeds vorige week tegen ADO lieten de Stichtenaren een gunstige indruk achter: enthousiast spel met af en toe geen onverdienstelijk technick. Dat wordt daar spannend onder aan de ranglijst.... Blauw Wit verloor de belangrijke wedstrijd tegen NOAD met 0-1, ook hier veel spanning: in het Olympisch Stadion te Amsterdam beleefden de supporters van Amsterdam en GVAV angstige momenten, maar de verdedigingen bleven de baas en zo werden de winstpunten eerlijk gedeeld, een kostbaar winstje dus voor beide ploegen.

Het verschil tussen de ploegen in de onderste regionen begint kleiner te worden, vooral nu Elinkwijk zich wat gaat roeren. NAC is echter twee wedstrijden achter, want ook gisteren werd er een wedstrijd in de Ere-Divisie afgelast: NAC—BVV.

Het programma voor zondag a.s. luidt als volgt:

Rapid J.C. — NAC, GVAV — BVV. DOS — Amsterdam, **Sparta — Fortuna'54**, Blauw Wit — Feijenoord. ADO — NOAD, MVV — VVV'03. Sportclub Enschede — Elinkwijk, **PSV — Ajax.**

De ranglijst van de Ere-Divisie ziet er nu als volgt uit: (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van de vorige week):

(1) Sp. Enschede	19	27	41—24	
(2) ADO	19	25	47—30	
(4) Ajax	19	23	34—24	
(3) DOS	19	23	38—29	
(5) Rapid J.C.	19	22	42—34	
(9) PSV	19	21	42—38	
(10) VVV'03	18	20	32—24	
(8) MVV	19	20	38—27	
(6) Sparta	19	20	43—39	
(11) Fortuna'54	19	19	36—34	
(7) Feyenoord	19	20	49—48	
(12) GVAV	19	17	33—41	
(13) NOAD	19	16	26—48	
(14) Amsterdam	18	14	27—35	
(15) NAC	17	13	29—42	
(16) Blauw Wit	18	12	27—31	
(17) BVV	18	12	37—52	
(18) Elinkwijk	19	11	24—45	

EERSTE DIVISIE A: DFC, dat op 16 augustus a.s. 75 jaar bestaat (met de Dordtenaren vieren nog hun 75-jarig bestaan dit jaar: 25 april FRISIA (Leeuwarden) en HVV ('s-Gravenhage) op 1 september), heeft gisteren op eigen terrein te Dordrecht voor een grote verrassing gezorgd en de grote kanshebber voor de titel DE GRAAFSCHAP met een 2-1 nederlaag naar Doetinchem teruggestuurd. Dit is wel een heel lelijke streep door de rekening van de ploeg uit Doetinchem — na vele maanden zijn ze nu de leidersplaats kwijt — maar bovendien, speelden de ex-leiders gisteren duidelijk in de kaart van Willem II, dat te Rotterdam de zo belangrijke wedstrijd tegen Excelsior met 2-1 won en nu een zeer ernstige aanspraak begint te maken voor de eerste plaats. Het belooft hier een zware strijd te gaan worden: DFC, dat het 75-jarig-bestaan wil zien bekroond met promotie naar de Ere-Divisie, De Graafschap, Excelsior, HVC en dan vooral niet te vergeten Willem II zullen wel voor een spannende eindstrijd gaan zorgen. Wij geven Willem II wel een goede kans.

De leiding hebben nu:

DFC	16	23	39—21
De Graafschap	16	23	37—23
HVC	16	21	34—18
Willem II	15	20	38—24
Excelsior	16	20	25—18

EERSTE DIVISIE B. Het was voor SHS een heel goede dag, Sittardia, een week leider, moest nu deze plaats afstaan aan de Hagenaars. Dit kwam doordat de wedstrijd Xerxes-Sittardia vanwege het slechte weer moest worden afgelast en — dit was een grote verrassing — Leeuwarden te Koog aan de Zaan met grote moeite tegen KFC slechts een gelijkspel kon bereiken.

SHS heeft nu een iets beter doelgemiddelde dan Sittardia, echter de vier hoogst geplaatst clubs hebben werkelijk gelijke kansen voor wat betreft de promotie straks. Ook hier dus een spannende eindstrijd, waarvan het resultaat met geen mogelijkheid te voorspellen is.

Voor a.s. zondag staat o.a. op het programma Leeuwarden—Stormvogels, van belang dus voor de bovenste regionen van de ranglijst, hetwelk er nu momenteel als volgt uitziet:

SHS	16	23	42—27
Sittardia	16	23	38—26
Leeuwarden	16	22	38—24
Stormvogels	17	21	41—31

Olietanks aan derde Petroleum-haven te Rotterdam in gebruik genomen

Rotterdam. — Dezer dagen is de Nieuwe Waterweg binnengelopen het 3942 netto registerton metende tankschip Moskovsky Festival van de rederij Morflot te Odessa, komende van Constanza, het schip heeft lijplaats gekozen aan de terreinen van Pakhuismeesteren N.V., gelegen aan de derde petroleumhaven (in het nieuwe Botlek-industrie-gebied), alwaar de lading van 11.000 ton gasolie thans wordt gelost in de zeer onlangs gereedgekomen tanks met een totaal-inhoud van 53.000 kubieke meter.

Er is hier sprake geweest van een wedstrijd tegen de klok: met de bebouwing van het terrein werd eerst in april van verleden jaar begonnen, terwijl de gemeente nog tot 24 december heeft laten baggeren, teneinde de komst van dit eerste schip aldaar mogelijk te maken. De nu gedeeltelijk gereedgekomen opslagcapaciteit kan worden uitgebreid tot 500.000 kubieke meter.

Ook Continental Oil verlaagt olieprijs

Newyork. — Als zesde maatschappij heeft de Continental Oil Company de prijs, die zij betaalt voor ruwe olie in het zuidwesten van Texas, met 10 dollarcents per vat verlaagd.

Uit Dallas wordt vernomen, dat de Texas Company de prijs, die zij in Illinois voor ruwe olie betaalt, met 10 cents per vat heeft verlaagd. De meeste andere afnemers van ruwe olie in deze staat waren reeds tot prijsverlaging overgegaan.

In het clubgebouw van de C.V.B. werd gisterochtend gestart met een jaarlijks terugkerende damconcours tussen verschillende verenigingen. Dit concours werd door de heer R. Adamus georganiseerd. Iedere vereniging neemt met tien man deel. Op de foto 'n overzicht van de wedstrijden.

Amerikanen trachten zuurstof uit zeewater te maken

Washington. — De Amerikaanse marine is bezig een apparaat te construeren, dat zuurstof uit zeewater kan maken. Daarmee kunnen uitgeruste atoomduikboten bijna onbepaalde tijd onder water blijven.

Lissabon. — Mgr. Joao Evangelista de Lima Vidal, aartsbisschop van Aveiro (Portugal), is na een kortstondige ziekte in de ouderdom van 83 jaar overleden.

K.N.V.B.-UITSLAGEN

Betaald voetbal

Eredivisie: NAC — BVV afgelast; Amsterdam — GVAV 0—0; Fortuna '54 — DOS 1—0; NOAO — Blauw Wit 1—0; VVV — ADO 2—0; Elinkwijk — MVV 3—3; Ajax — Sportclub Enschedé 0—0; PSV — Rapid J.C. 4—2.

Eerste divisie A: Alkmaar — DWS 3—2; Roda Sport — EDO afgelast; AGOVV — HVC 1—3; Vitesse — VSV 4—1; Helmond — RBC 3—1; DFC — De Graafschap 2—1; SVV — Volendam afgelast; Excelsior — Willem II 1—2.

Eerste divisie B: Rigtersbleek — Hermes DVS 2—6; Scheveningen/Holland Sport — Limburgia 2—0; RCH — Helmondia '55 1—0; Stormvogels — Wageningen 4—4; KFC — Leeuwarden 2—2; Fortuna (Vlaardingen) — Haarlem afgelast; Xerxes — Sittardia afgelast.

Tweede divisie A: De Valk — ZFC 1—2; Dosko — 't Gooi afgelast; Hilversum — Emma 1—2; Zeist — UVS afgelast.. DHC — Wilhelmina afgelast.

Tweede divisie B: Enschedese Boys — Heracles 3—0; Oldenzaal — PEC 3—2; Tubantia — Zwartewater 6—1; NEC — Rheden 3—0; Zwolse Boys — Go Ahead 0—1; Velocitas — Oosterparkers 1—0.

Amateur

Eerste klasse A: Velox — DCG 1—2. Rest afgelast.

Eerste klasse B: WVC — Be Quick 3—2; Achilles — Quick 3—3. Rest afgelast.

Eerste klasse C: geheel afgelast.

Asiento's falende strategie brengt NIEUWPOORT-zege

Asiento heeft kans gezien om een praktisch gewonnen wedstrijd nog te verliezen doordat haar captain op een kritiek moment enkele minder gelukkige beslissingen nam. Het gebeurde na de thee, toen Asiento reeds Hadden en Forndran en nog drie andere bowlers voor een gezamenlijke score van 38 runs aan de kant had gezet.

Bowler Brown, die in de eerste overs moeite had gehad om de juiste lengte te vinden, had net een man over gebowled, toen hij werd vervangen door Plantz, die op de ingespeelde batsmen Baguley en Palk geen kans kreeg om zelf op dreef te geraken. Nieuwpoort besefte toen, dat met slim tegenspel wellicht nog een eervol resultaat uit het vuur was te slepen en batte als zelden tevoren. Vooral captain Baguley stak in grootse vorm en dit deed het zelfvertrouwen van de Asiento-fielders geen goed. Een gemakkelijke catch en enkele run-outs werden in de haast gemist en zo slaagde Nieuwpoort erin met dezelfde twee man van bat de wedstrijd tot een overwinning te brengen.

Op een score van 109 voor het verlies van vijf wickets sloot Nieuwpoort de inning en had daarmede een zwaar bevochten zege behaald op een overigens zwak Asiento-team, dat ondanks een betrekkelijk zwakke battingside nog 108 runs bijeen gelegen had. De rustperiode van de feestdagen had beide partijen geen goed gedaan, want batters en bowlers lieten meermalen een behoorlijke steek vallen. Nieuwpoorts team heeft een gevoelig verlies geleden door het vertrek van Hick en beschikt nu nog over slechts twee goede bowlers. Vorige week had reeds Asiento II op White Gate kans gezien om het gehele Nieuwpoortteam voor 39 runs naar de kleedtent te verwijzen en het zag er naar uit, dat ditmaal Asiento I met soortgelijke cijfers uit de bus zou komen, totdat het boven aangehaalde feit geschiedde.

Overigens dreef Asiento's score ook op twee man, nl. Plantz, die 39 (5x4) scoorde en Brown, die met een goede 28 (4x4) voor meer dan de helft in de runs bijdroegen. De enige, die verder nog in de dubbele cijfers kwam, was Mr. Extra met 15, waaronder 2 no-balls. Van Leeuwen speelde voor Asiento een goede wedstrijd en hield tot het eind toe stand.

Aan Nieuwpoort-zijde had Forndran niet veel geluk, want als openingsbatsman werd hij al spoedig door De Riggs voor een run gebowled.

Hadden, gevreesd om zijn hoge scores, nam teveel risico's, hetgeen in dat stadium van de strijd niet nodig was en werd op zeer fraaie wijze uitgevangen door Römer. Palk en Baguley werden matchwinners met een score van resp. 26 not-out (1x4) en 49 not-out (1x6, 1x5, 4x4). Aan die kant verdiende Mr. Extra niet veel, want Asiento's wicketkeeper Bloemendaal verloor maar één bye en maakte nog een catch achter het wicket, waarvan Dekker het slachtoffer werd.

BATTING
Asiento

Batsman	runs	how out	bowler
Chamberlin	5	bowled	Baguley
Plantz	39	caught Mezas	Dekker
Bloemendaal	0	l.b.w.	Baguley
De Riggs	7	bowled	Forndran
De Haan	0	stumped	Forndran
Brown	28	not out	
Römer	0	hit wicket	Forndran
Engelsman	0	caught Cooper	Dekker
Van Leeuwen	6	not out	
Wix	4	caught Baguley	Palk
Wille	4	l.b.w.	Palk
Mr. Extra	15		
	108		

Bowling
Nieuwpoort

Forndran,	10 overs, 2 maidens,	46 runs	voor 4 wickets,	average 11.50
Baguley,	7 overs, 1 maiden,	13 runs	voor 2 wickets,	average 6,50
Dekker,	4 overs, 0 maiden,	22 runs	voor 2 wickets,	average 11,00
Palk,	3 overs, 0 maiden,	12 runs	voor 2 wickets,	average 6,00

BATTING
Nieuwpoort

Forndran	1	bowled	De Riggs
Mezas	5	caught Chamberlin	Brown
Herding	4	bowled	Brown
Dekker	9	caught Bloemendaal	De Riggs
Hadden	14	caught Römer	De Riggs
Palk	26	not out	
Baguley	49	not out	
Mr. Extra	1		
	109		

Bowling
Asiento

De Riggs,	11 overs, 1 maiden,	53 runs	voor 3 wickets,	average 17,67
Brown,	8 overs, 1 maiden,	32 runs	voor 2 wickets,	average 16,00
Plantz,	2 overs, 0 maiden,	10 runs	voor geen wickets	
Wille,	2 overs, 0 maiden,	13 runs	voor geen wickets	

Hongaren na omzwervingen in Engeland terecht gekomen

Londen. — In november 1956 slaagden drie, in totaal uit elf personen bestaande gezinnen erin het rode geweld via Zuid-Slavië te ontvluchten. Zij kwamen in Engeland terecht en vertrokken vandaar uit naar Brazilië.

Het beviel hun echter aldaar niet zo goed en zij besloten alles in het werk te stellen om te pogen een verblijfsvergunning voor groot-Brittannië te verkrijgen. Het ontbrak de Hongaren echter aan het passagegeld, zodat een — geslaagde — poging werd gedaan Engeland als verstekeling te bereiken.

De elf Hongaren zijn thans met het Britse schip "Highland Monarch" in de haven van Londen aangekomen. Het Britse ministerie van binnenlandse zaken heeft hun de vurig begeerde verblijfsvergunningen verstrekt, waarmede, naar wordt aangenomen, thans een einde aan hun omzwervingen is gekomen.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Ondanks zege van drie „batacazos" toch 56 cuadros met zes paarden

Favorieten zoals Gledhill Star en Tenorino lieten verstek gaan

De „mercado libre", die wij voorspeld hadden, is bijna uitgekomen. Niet minder dan 56 cuadros hadden de goede combinaties van 6 paarden en niemand dan ook na afloop van de races 14.224 bolivars in ontvangst nemen, terwijl 1081 personen 5 winnende paarden op hun cuadro hadden. Hoeveel geld dit precies opbrengt, weet men nog niet, aangezien de mogelijkheid bestaat, dat er nog cuadros met 5 zijn. „Mano de Tigre", Raul Bustamante, en Carlos Cruz, hebben dit weekend niets van zich laten horen, doch Gustavo Avila daarentegen wist gistermiddag drie races te winnen.

Zij, die de favorieten in de primera valida, zoals Escribando, La Pastora, Limpion en Trufador, als „fijas" hadden gekozen, moesten jammerlijk toezien hoe **TANTOLIO** met Balsimo Moreira hun kansloos versloeg. Prince Charmant, die vanaf de start de leiding had, moest aan de eindspurt het tegen eerstgenoemd paard opgeven. Verschillenden van de cinco-y-seis-liefhebbers, die de favorieten op hun cuadros hadden staan, hebben zeer zeker lelijk op hun neus moeten kijken, toen hun favorieten „geklopt" werden. In deze eerste race werd Prince Charmant nr 2; derde en vierde werden Don Edilio en La Pastora.

SULTANABAD, met jockey Gustavo Avila, heeft niet teleur gesteld. Hij won „a la galope" de segunda valida. Rico Tipo trachtte nog aan de eindspurt hem de loef af te steken, maar dat gelukte hem niet. Met de tweede plaats moest deze „criollo" zich tevreden stellen. Derde en vierde werden Chisgo en Destello.

Gledhill Star met jockey Gustavo Avila, dat door radio en tijdschriften als de onoverwinnelijke „fija" werd aangeduid, heeft in **CLAVILEÑO** haar meerdere moeten erkennen. Clavileño, dat als berijder Felix F. Perez had, was in topvorm. Gledhill Star, dat vanaf het beginsignaal een heel slechte start had, kon zich in de gehele race niet herstellen. Nr 2 en 3 van deze derde race werden Manzanares en Perplejo; nr 4 werd Platudo.

De cuarta valida werd op zeer meesterlijke wijze door de derde favoriet **MACHANGO** met jockey Juan Araya gewonnen. Tenorino, de eerste favoriet, dat 50 meter voor de eindstreep in duel met Machango in The Gold geraakte, moest het wegens vermoeidheid opgeven. The Gold werd tweede, derde en vierde werden Tenorino en Kayak.

MONTE CASEROS, dat twee weken achtereenvolgens als eerste favoriet werd gekozen en nu in de quinta valida van gistermiddag als derde favoriet vermeld werd, won een zeer prachtige strijd. Berijder Eduardo Jarra, die twee weken met dit draver gebroeerd heeft, mag werkelijk op een zeer mooie overwinning terugzien. Favorieten zoals Perrin en Night Moon (llave diez) hebben verstek laten gaan. Tweede derde en vierde werden: Phrenetic, Ann Hathaway en Gamberil. Met al zijn 58 kg. heeft Gamberil het helemaal niet slecht gedaan. Het is aan het gewicht te wijten, dat deze snelle draver niet meer de viktorie is gaan strijken.

MARINGA, met jockey Hector Revello (zijn enige race van de middag), zegevierde in de laatste race van de middag. Lucasta met jockey Carlos Cruz, dat vanaf de start de leiding had, moest het aan de eindspurt opgeven tegen eerstgenoemd paard. Zarzal, dat kans zag op de laatste meters Lucasta voorbij te schieten, werd tweede. Derde en vierde werden Lucasta en Valentia.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1958/2

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van een Buitengewone Algemene Ledenvergadering op Vrijdag, 31 januari 1958 om 20.00 uur in het Clubgebouw van „DE CURACAOSCHE VOETBAL BOND" Amsterdam nr 1.

AGENDA:

1. Opening;
2. Voorstellen tot wijziging van Statuten;
3. Sluiting.

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het H.R. (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Uw tegenwoordigheid wordt ten zeerste op prijs gesteld.

DEMONSTRATIE T.G.V. HET BEZOEK VAN H.K.H. PRINSES BEATRIX IN HET RIFSTADION OP 6 FEBRUARI 1958 VAN 20.30 — 22.30 UUR:

Van het Werkcomité voorbereiding bezoek H.K.H. Prinses Beatrix ontvingen wij het verzoek alle bij onze Bond aangesloten verenigingen uit te nodigen een deputatie van tenminste 3 en ten hoogste 5 personen naar bovengenoemde demonstratie af te vaardigen.

Opdat deze betoging een waarlijk succes zal kunnen worden, is het noodzakelijk, dat tenminste EENMAAL geoefend wordt.

U wordt verzocht tenminste 1 persoon aan te wijzen om op deze oefenavond aanwezig te zijn. De datum van deze oefenavond zal nader worden bekend gemaakt.

Bericht omtrent deelname moet voor 15 januari as. worden opgestuurd aan het Werkcomité, p/a Bestuurskantoor, Scharlooweg 35.

Wij vertrouwen, dat alle aangesloten verenigingen aan deze grootse manifestatie zullen deelnemen.

CURACAO WISSEL TROFEE:

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Zondag,	19 januari	1958	om 4 uur	Jong Holland — Riverside	(A)
Woensdag,	22 januari	1958	om 8 uur	Jong Colombia — Centro Dom.	(B)
vrijdag,	24 januari	1958	om 8 uur	S.U.B.T. — Jong Curaçao	(C)
Zondag,	26 januari	1958	om 4 uur	Sithoc — Vesta	(D)
Woensdag,	29 januari	1958	om 8 uur	Winnaar A — Winnaar B	(E)
Zondag,	9 februari	1958	om 4 uur	Verliezer A — Verliezer B	(G)
Woensdag,	12 februari	1958	om 8 uur	Winnaar C — Winnaar D	(F)
vrijdag,	14 februari	1958	om 8 uur	Verliezer C — Verliezer D	(H)
Woensdag,	19 februari	1958	om 8 uur	Winnaar E — Winnaar F	(I)
Woensdag,	26 februari	1958	om 8 uur	Winnaar G — Verliezer F	(J)
vrijdag,	28 februari	1958	om 8 uur	Winnaar H — Verliezer E	(K)
Woensdag,	5 maart	1958	om 8 uur	Winnaar J — Winnaar K	(L)
Woensdag,	12 maart	1958	om 8 uur	Winnaar L — Verliezer I	(M)
Zondag,	16 maart	1958	om 4 uur	Winnaar I — Winnaar M	(finale)

Wedstrijdreglement:

Dit wisseltrofee wordt elk jaar verspeeld in de periode onmiddellijk voorafgaand aan het nieuwe seizoen.

Het trofee wordt eigendom van de vereniging, die dit driemaal achtereenvolgens of wel vijfmaal in totaal wint.

De winnaar en de andere vereniging, die in de finale uitkomen, ontvangen elk een prijs.

Duur der wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijkspel wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de wedstrijd nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen. Blijft de stand nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij gelijkspel in de finale wordt de wedstrijd overgespeeld op een andere datum. Eindigt ook deze wedstrijd met gelijke stand, dan wordt de wedstrijd verlengd met 2 x 15 minuten. Blijft de stand nog gelijk, dan worden door elke vereniging 3 strafschoppen genomen en indien nog geen verandering in de stand is gekomen, beslist het lot.

Het gebruik van wedstrijd- en ruilformulieren is VERPLICHTEND op straffe van ƒ 1,— boete voor het onjuist of onvolledig invullen en het niet tijdig indienen (24 uur na de wedstrijd) van de betreffende formulieren.

Spelers, die door de scheidsrechter het verder meespelen tijdens een der wedstrijden worden ontzegd, worden automatisch geacht voorlopig te zijn geschorst.

Indien een wedstrijd door schuld van een vereniging wordt gestaakt, dan verbeurt deze vereniging ƒ 10,— boete en verder het haar toekomend aandeel in de recetties van deze seriewedstrijden. Zij wordt geacht onmiddellijk te zijn uitgeschakeld en mag verder niet aan deze wedstrijden deelnemen (ook niet in de verliezersronde) onverminderd DE BEVOEGDHEID VAN HET BONDSBESTUUR OM TERZAKE HET SCHADEN VAN DE BELANGEN VAN DE C.V.B. VERDERE MAATREGELEN ZOALS SCHORSING, ENZ., TOE TE PASSEN TEGEN DE BETROKKEN VERENIGING.

Teneinde deze wedstrijden een vlot en gunstig verloop te doen hebben, wordt de medewerking ingeroepen van alle aangesloten verenigingen. De heren bestuursleden van de deelnemende verenigingen worden verzocht hun spelers op het hart te drukken het uiterste te betrachten tot het doen welslagen van dit toernooi.

De belangen van het publiek, dat door het bijwonen van de wedstrijden het beoefenen van de voetbalsport op ons eiland mogelijk maakt, mogen nimmer uit het oog worden verloren. Ergerlijke uitingen van wangedrag, zoals in het verleden hebben plaats gevonden, waardoor de wedstrijden moesten worden gestaakt, tengevolge waarvan ons voetbal veel van zijn populariteit heeft moeten inboeten, mogen niet meer voorkomen.

ONWELVOEGLIJKE BEJEGENINGEN VAN SCHEIDSRECHTERS MET WOORD OF DAAD zullen streng worden gestraft, terwijl verenigingen, die middels leidelijk verzet trachten op te komen voor overtreders, waardoor staking van een wedstrijd kan worden veroorzaakt, de kans lopen te worden geschorst.

In het belang van de voetbalsport in het algemeen en de deelnemende verenigingen in het bijzonder wordt men verzocht ALLES IN HET WERK TE STELLEN, TENEINDE EEN SUCCESVOL VERLOOP VAN ONS TOERNOOI TE VERZEKEREN.

De medewerking van de heren Scheidsrechters wordt hierbij ook ingeroepen, terwijl hen wordt verzocht bij de leiding van deze wedstrijden door hun kundig en taktisch optreden de wedstrijden tot een goed verloop ten einde te brengen.

OVERSCHRIJVING:

JONG HOLLAND: Luis Philips (ex-lid Jong Curaçao) als gewoon lid.

HET BESTUUR